

เรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึง ชีวิตพระเยซูคริสต์

เล่ม 2 ใน 4 เล่ม

เพื่อน ๆ ที่รัก:

พระคัมภีร์ก็คือ ข้อความข่าวสารจากพระเจ้าถึงเราทั้งหลายในโลกนี้ คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว้า พระคัมภีร์เป็นเหมือนรูปต่อขนาดใหญ่ เพื่อน ๆ เคยต่อรูปพวกนั้นสักครั้งหนึ่งไหมครับ ก่อนอื่นจะต้องหาชิ้นที่เป็นมุมรูปทั้งสี่ให้ได้ก่อน แล้วก็หาชิ้นที่อยู่ริมรูปเอามาต่อกันเป็นกรอบ ต่อจากนั้นก็ค่อยๆ ต่อรูปในกรอบให้เต็ม ภาพก็จะค่อยๆ ปรากฏออกมาพอใส่ชิ้นสุดท้ายลงไปก็ได้ภาพครบบริบูรณ์

บทเรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึงชีวิตพระเยซูคริสต์ชุดนี้มีสี่เล่มเล่มแรกเป็นเหมือนชิ้นที่เป็นมุมรูปของพระคัมภีร์ เล่มที่สองเป็นกรอบ ส่วนเล่มที่สามและสี่เป็นชิ้นที่ต่อเป็นรูปภาพในกรอบซึ่งจะเป็นภาพสวยงามยิ่งของพระคุณและความเมตตาของพระเจ้า

ท้ายหนังสือแต่ละเล่ม ผมจะมีคำถามสั้น ๆ ของบทเรียนแต่ละบท เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเรื่องที่เราอ่านชัดเจนขึ้น ขอแนะนำให้เพื่อนๆ อ่านคำถามพวกนั้นก่อน แล้วจึงไปอ่านเนื้อเรื่อง และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องเสร็จ ก็กลับมาตอบคำถามเลย จะดีกว่านะครับ

พออ่านหนังสือเล่มนี้และตอบคำถามครบหมดทุกบทแล้ว ให้เพื่อน ๆ ค่อย ๆ ฉีกหน้าที่เป็นคำถามพวกนั้นใส่ซองติดแสตมป์ส่งกลับมาตามที่อยู่ที่แจ้งไว้ ส่วนหนังสือนี้เราขอมอบเป็นของขวัญแด่เพื่อน ๆ เก็บไว้ได้เลย และอีกราว ๆ สองสามอาทิตย์เราจะส่งเล่มต่อไปให้ครับ

ถ้ามีอะไรไม่เข้าใจอยากให้เราช่วย เขียนถามมาได้ตามที่อยู่ข้างล่างนี้นะครับ

ตู้ ปณ. 1117
ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
กรุงเทพฯ 10211

บททวน : บทที่ 1-6

พระคัมภีร์เป็นข้อความจากพระเจ้าที่ส่งมาถึงบรรดาประชาชาติต่าง ๆ ทั่วโลกซึ่งเป็นข้อความที่ได้มีการบันทึกไว้ สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วพระคัมภีร์อาจเป็นเหมือนรูปภาพปริศนาตัวต่อขนาดใหญ่ คุณเคยเอาตัวต่อแต่ละชิ้นของรูปภาพปริศนามาต่อกันให้เป็นรูปภาพหรือเปล่า คนส่วนใหญ่จะเจอตัวต่อชิ้นที่อยู่ตรงมุมทั้งสี่ของรูปภาพปริศนาก่อน จากนั้นก็จะหาชิ้นที่อยู่ตรงขอบมาต่อกันเข้าจนสามารถต่อกรอบรอบนอกได้ แล้วจึงหาชิ้นที่อยู่ตรงกลางมาต่อกันไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็จะทำให้รูปภาพปริศนาค่อย ๆ ปรากฏขึ้นเป็นรูปเป็นร่างขึ้น แต่คุณจะไม่สามารถเห็นรูปภาพทั้งหมดได้จนกว่าคุณจะวางตัวต่อชิ้นสุดท้ายลงบนภาพปริศนานั้น ในบทที่ 1-6 ถือว่าเราได้วางตัวต่อชิ้นที่อยู่ตรงมุมทั้งสี่ของรูปภาพปริศนาพระคัมภีร์เรียบร้อยแล้ว และในบทต่อไปเราจะมาเริ่มต่อชิ้นที่อยู่ตรงกรอบรอบนอกกัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้ก็เพื่อจะให้คุณได้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าพระคัมภีร์ต่อเข้ากันอย่างไรพอดีได้อย่างไร และเมื่อศึกษาบทเรียนเหล่านี้จบแล้วคุณก็จะเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยให้เห็นแผนการของพระองค์ที่ได้ส่ง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” เพื่อเข้ามาช่วยมนุษยชาติให้รอดพ้นจากความบาปและความตายได้อย่างไร

คุณเคยทราบไหมว่าทำไมเราจึงมี 7 วันใน 1 สัปดาห์ คำตอบก็คือพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ให้เป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลเสร็จภายใน 6 วัน ซึ่งที่จริงแล้วพระองค์ทรงมีฤทธานภาพมากมายมหาศาลจนสามารถเนรมิตทุกสิ่งขึ้นมาได้ในทันที แต่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ในการเลือกที่จะสร้างจักรวาลทั้งสิ้นให้เสร็จใน 6 วันและพักภารกิจในวันที่ 7 นั้น พระองค์ทรงประทานรูปแบบการดำเนินชีวิตให้เราปฏิบัติตาม คือให้เราทำงาน 6 วันและพักผ่อน 1 วันต่อสัปดาห์ พระเจ้าเป็นใคร และมีลักษณะอย่างไร ใช่แล้วครับ พระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกและจักรวาลนี้ รวมทั้งสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงในโลกนี้ด้วย พระเจ้ามีลักษณะหลายอย่างคือ พระเจ้าทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือพระทั้งปวง ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงเป็นองค์นิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นประมุขสูงสุดที่ครอบครองเหนือสรรพสิ่งทั้งหลาย และพระองค์ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใดหรือสิ่งใดเลย

พระเจ้าทรงใช้เวลา 6 วันในการเตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมสำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้างมา ในที่สุดเวลาที่พระองค์จะสร้างมนุษย์ก็มาถึง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ซึ่งหมายความว่า มนุษย์ได้

3. การนมัสการรูปเคารพอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นบาปหรือไม่
4. พระเจ้าตรัสหรือเปล่าว่่าถ้าท่านเกลียดชังใคร ท่านก็กำลังประหารคนนั้น
5. พระเจ้าตรัสหรือเปล่าว่่าการคิดถึงหญิงหรือชายอื่นที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาของตนในทางเพศถือเป็นการล่วงประเวณีด้วย
6. พุดไม่จริงเป็นบาปหรือไม่
7. มีใครถือรักษาพระบัญญัติทั้งสิบประการนี้ไว้ได้ตลอดเวลาหรือไม่

ชื่อ และนามสกุล _____

อายุ _____ บ้านเลขที่ _____

ชอย _____ ถนน _____

หมู่ที่ _____ ตำบล _____

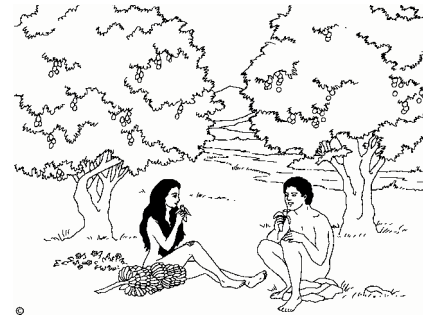
อำเภอ _____ จังหวัด _____

รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ค่อย ๆ ฉีกส่วนนี้และส่งไปที่:

ตู้ ปณ. 1117
 ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
 กรุงเทพฯ 10211

ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีความคิด จิตสำนึกที่ดี และมีเสรีภาพที่จะคิดตามใจปรารถนาเหมือนอย่างพระเจ้าได้ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้มีความคิดเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถได้ยินและเข้าใจการติดต่อสื่อสารของพระองค์ได้ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตสำนึกที่ดีเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถตอบสนองต่อพระองค์ด้วยความรักและการอธิษฐานได้ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้มีเสรีภาพที่จะคิดตามใจปรารถนาเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถตัดสินใจเลือกที่จะติดตามพระองค์ได้ ดังนั้นมนุษย์จึงมีสภาพจิตวิญญาณซึ่งอยู่ในร่างกายที่มีตัวตนได้

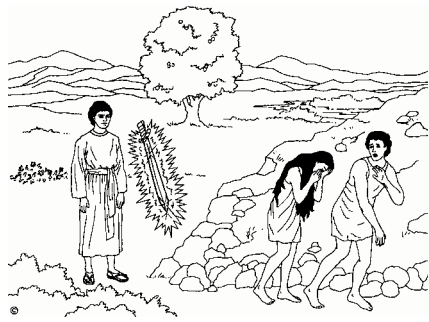
พระเจ้าทรงจัดเตรียมสถานที่ที่สวยงามแห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า สวนเอเดนไว้ให้มนุษย์คนแรก คืออาดัมได้เข้าไปอาศัยอยู่ พระเจ้าทรงบอกแก่ออาดัมว่าเขาสามารถกินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนั้นได้เว้นไว้แต่เพียงต้นเดียวเท่านั้น พระเจ้ายังทรงบอกแก่ออาดัมอีกว่า วันใดที่เขา กินผลจากต้นไม้ที่เขาจะตายอย่าง

แน่นอน ความตายหมายถึงการแยกจากกัน นั่นคือ ประการแรกอาดัมจะถูกแยกจากพระเจ้าในความสัมพันธ์ที่เคยมีกับพระองค์ ประการที่สอง อาดัมจะต้องตายฝ่ายร่างกายในวันใดวันหนึ่งเพราะเขาได้ถูกแยกจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งชีวิตและทรงเป็นผู้สร้างชีวิตไว้ ประการที่สาม ก็คือความตายดังกล่าวยังหมายถึงการถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์เมื่อร่างกายไม่มีชีวิตอีกต่อไป ส่วนที่เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์ก็จะออกจากร่างและไปยังสถานที่ที่น่ากลัว ซึ่งเรียกว่า บึงไฟนรก

บึงไฟนรกเป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับพวกผีมารและซาตาน เมื่อก่อนพวกมันเคยเป็นทูตสวรรค์ที่ดีและบริสุทธิ์ แต่ลูซิเฟอร์ (ซึ่งปัจจุบันคือซาตาน) ได้ชักชวนให้พวกมันเป็นกบฏและทำสงครามกับพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทั้งสิ้นจึงได้ขับไล่พวกมันออกจากสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่แห่ง พระนิเวศน์ของพระเจ้า ซาตานมีเป้าหมายที่จะทำร้ายมนุษย์ซึ่งเป็นดวงใจของพระเจ้าเพราะพระเจ้าได้ทรงพิพากษาและลงโทษมันสำหรับการกบฏขัดขืนของมันแล้ว วิธีที่ดีที่สุดที่ซาตานสามารถจะทำได้ก็คือ การหันเหจิตใจมนุษย์ให้ออกไปเสียจากพระเจ้าและติดตามมันไป ซาตานต่อต้านงานของพระเจ้าในโลกนี้ มันทำให้ผู้เชื่อเกิดความรู้สึกท้อแท้โดยใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ นอกจากนี้ซาตานยังทำทลายความยุติธรรมของพระเจ้าโดยการหลอกลวงให้มนุษย์ทำบาปและไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อมนุษย์ทำบาป ความยุติธรรมของพระเจ้าก็จะปรากฏ

ขึ้นเพื่อพิพากษามนุษย์ผู้นั้นตามผลแห่งการกระทำจากการเลือกของเขา ซึ่งก็คือ การที่จะต้องอยู่ในบึงไฟนรกกับซาตานตลอดไปเป็นนิตย์

โลกที่พระเจ้าสร้างขึ้นในตอนแรกนั้นมีแต่ความบริสุทธิ์ ไม่มีความชั่วร้ายอยู่ในโลกเลย ทั้งอาดัมและเอวารู้จักแต่ความสนิทสนมกลมเกลียว สันติสุข ความรักและความชื่นชมยินดี ต่อมาไม่นานซาตานก็หลอกให้มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า อาดัมจงใจเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าและได้กินผลไม้ที่ห้าม การไม่เชื่อฟังของอาดัมนำมาซึ่งความน่าละอาย ความผิด ความกลัว การเห็นห่างจากพระเจ้า ความแตกแยกในความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย การพิพากษา ความตาย และการถูกไล่ออกจากสวนเอเดน

พระเจ้าไม่ยอมรับเครื่องปกปิดซึ่งอาดัมและเอวาได้ทำขึ้น คนทั้งสองไม่สามารถทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าโดยการกระทำของตนเองได้ ความตายฝ่ายร่างกายครั้งแรกนั้นเป็นผลจากการไม่เชื่อฟังของเขา พระเจ้าได้ทรงฆ่าสัตว์ตัวหนึ่งและนำหนังของมันมาทำเป็นเครื่องปกปิดซึ่งเป็นที่ยอมรับได้มาปกคลุมให้อาดัมและเอวา การที่คนทั้งสองยอมให้พระเจ้าสวมเครื่องปกปิดแก่ตนเองยอมแสดงว่าคนทั้งสองเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับ“พระผู้ช่วยให้รอด” ซึ่งจะเสด็จมา และการยอมถอดเครื่องปกปิดอันเก่าของเขาออกก็หมายความว่าคนทั้งสองจะต้องเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับการเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าโดยวิธีการของเขา และหันมายอมรับวิธีการของพระเจ้า หลายปีต่อมาพวกเขาก็ตายและจิตวิญญาณของเขาก็ได้ไปอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์เพราะพวกเขาเชื่อพระเจ้า และมาหาพระเจ้าตามวิธีการที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้

อาดัมและเอวามีบุตรอีกหลายคนที่เกิดนอกสวนเอเดน ซึ่งหมายความว่าบุตรทั้งหลายของอาดัมและเอวาเกิดมาโดยถูกแยกจากพระเจ้า และในวันใดวันหนึ่งพวกเขาจะต้องตายและไปสู่มึงไฟนรกนอกเสียจากว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้รอด แต่พวกเขาได้สืบทอดท่าทีแห่งการไม่เชื่อฟังจากบิดามารดาของตน ลักษณะดังกล่าวก็ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ดังนั้นเราจึงได้สืบทอดท่าทีแห่งการไม่เชื่อฟังจากบรรพบุรุษของเราด้วย ผลจากการไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวาเป็นสาเหตุที่ทำให้โลกทุกวันนี้เต็มไปด้วยการฝ่าฝืนกฎหมาย

9. พระเจ้าทรงทำตามพระสัญญาที่ว่า จะทรงให้โยเซฟมีอำนาจครอบครองเหนือครอบครัวของเขาหรือไม่
10. พระเจ้าทรงทำตามพระสัญญาที่ว่า ครอบครัวของโยเซฟจะมาชบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เขาหรือไม่

คำถามบทที่ 11

1. ใครใช้คนอิสราเอลอย่างทาส
2. ใครชักจูงกษัตริย์ให้เกิดความคิดชั่วร้ายเหล่านั้น
3. ทำไมซาตานจึงต้องการจะทำลายคนอิสราเอล
4. ทำไมพระเจ้าจึงทรงให้พระราชธิดาของฟาโรห์รับโมเสสไว้เป็นบุตรเลี้ยง
5. พระเจ้าทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจในอียิปต์อย่างไรบ้าง
6. ภัยพิบัติอย่างสุดท้ายที่พระเจ้าทรงกระทำให้เกิดขึ้นในอียิปต์คืออะไร
7. พระเจ้าทรงบอกให้คนอิสราเอลปกป้องลูกหัวปีของพวกเขาอย่างไร
8. อะไรคือเหตุผลสองข้อที่ทำให้พระเจ้าปกป้องอิสราเอล

คำถามบทที่ 12

1. พระเจ้าทรงเชื่อหรือไม่ว่าพวกคนอิสราเอลจะสามารถถือรักษาตามพระบัญญัติสิบประการได้
2. พระเจ้าจะทรงยอมรับเราไหมถ้าหากว่าเราพยายามเชื่อฟังพระบัญญัติให้มากที่สุดและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

คำถามบทที่ 9

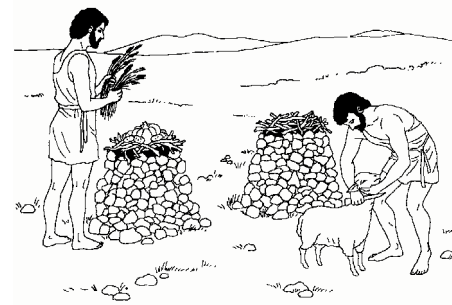
1. พระเจ้าทรงบอกให้อับราฮัมทำอะไร
2. ทำไมจึงทรงให้เขาทำอย่างนั้น
3. อับราฮัมคิดว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรถ้าเขาฆ่าอิสอัค
4. เมื่ออิสอัคถูกมัดวางไว้บนแท่นบูชาแล้วนั้นเขาจะมีทางหนีรอดไปได้ไหม
5. มีทางที่ใครคนใดคนหนึ่งจะช่วยตัวเองให้รอดจากการตกนรกหรือความตายที่ต้องชดใช้เพราะบาปของตัวเองได้หรือไม่
6. ใครช่วยชีวิตอิสอัคไว้
7. ใครเป็นผู้จัดหาเครื่องบูชาอื่นมาแทนที่ชีวิตของอิสอัค

คำถามบทที่ 10

1. เอซาวเชื่อฟังพระเจ้าเหมือนพ่อของเขาไหม
2. ยาโคบเชื่อฟังพระเจ้าเหมือนพ่อของเขาไหม
3. พระเจ้าทรงให้ยาโคบฝันเห็นอะไร
4. ความฝันนั้นหมายความว่าอย่างไร
5. ใครเป็นลูกที่ยาโคบรักมากที่สุด
6. พวกพี่ชายของโยเซฟทำอะไรกับโยเซฟ
7. ทำไมโยเซฟจึงติดคุก
8. ใครช่วยให้โยเซฟแก้ฝันของฟาโรห์ได้

อาชญากรรม การไร้ศีลธรรม การคบชู้ ยาเสพติด การเมาเหล้า การโกหก การคดโกง การลักขโมย ความโลภ การฆาตกรรม และความชั่วร้ายทุกอย่าง พระเจ้าทรงลงโทษต่อคนที่ทำความชั่วร้ายอยู่เสมอ แต่ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเปี่ยมล้นด้วยความรัก พระคุณ และความเมตตากรุณาเช่นกัน พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะส่ง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” มาเพื่อมนุษย์จะสามารถรอดพ้นจากพระอาญาที่เขาสมควรจะได้รับนั้น

พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่อาถัมและเออว่า ถ้าคนทั้งสองปรารถนาจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าพวกเขาจะต้องนำแกะตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชา ซึ่งสัตว์ตัวนั้นจะต้องถูกฆ่าในลักษณะที่จะต้องมีเลือดไหลออก พระเจ้าไม่ได้ยอมรับเลือดสัตว์เป็นเครื่องปกปิดสำหรับการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้มนุษย์ระลึกไว้เสมอว่าโทษทัณฑ์สำหรับการไม่เชื่อฟัง คือความตายและพวกเขาจะต้องไปสู่มิ้งไฟนอกเสียจากว่าพระองค์จะทรงช่วยให้รอด ถ้าพวกเขาเชื่อพระเจ้าและเลือกที่จะกระทำตามวิธีการของพระเจ้าแทนที่จะกระทำตามวิธีการของตนเองพวกเขา คือการนำแกะตัวหนึ่งมาฆ่าเป็นเครื่องบูชาตามที่พระเจ้าได้ทรงแจ้งแก่พวกเขาแล้ว การถวายเครื่องบูชาด้วยเลือดเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากมารซาตานและความตาย

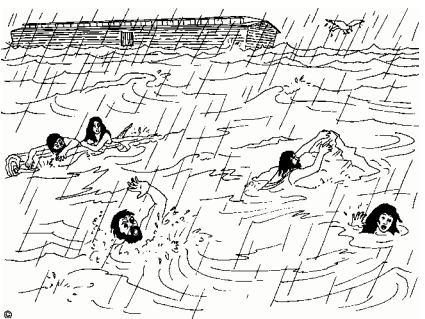
อาดามกับเออามีลูกชายสองคนชื่อคาอินและอาเบล วันหนึ่งคนทั้งสองเข้ามานมัสการพระเจ้าโดยได้นำเครื่องบูชามาถวายแก่พระองค์ด้วย อาเบลนำลูกแกะตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชาแก่พระเจ้าตามที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้ แต่คาอินไม่เชื่อฟัง เขา นำผลไม้มาถวายแก่พระเจ้า คาอินคิดว่าพระเจ้าจะยอมรับเครื่องบูชาของเขา แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับเครื่องบูชา

ของเขา พระเจ้าทรงยอมรับเครื่องบูชาของอาเบล คาอินและอาเบลเป็นตัวแทนที่แสดงถึงกลุ่มคนสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่หนึ่งคือพวกที่นมัสการพระเจ้าแบบคาอิน ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มที่มานมัสการพระเจ้าตามความคิดของมนุษย์ กลุ่มที่สองคือพวกที่นมัสการพระเจ้าแบบอาเบลซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มที่เข้ามาหาพระเจ้าตามวิธีการของพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงปฏิเสธเครื่องปกปิดของอาดัมกับเอวามาแล้วฉันใด พระองค์ก็ทรงปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอินฉันนั้น ไม่มีใครสามารถจะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าด้วยสิ่งที่เขากระทำได้ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะยอมรับคาอิน แต่เขาจะต้องเชื่อพระเจ้าและเข้ามาหาพระองค์ตามวิธีการที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้ การถวายเครื่องบูชานั้นจะต้องเป็นไปตามวิธีการของพระเจ้า คาอินโกรธจัดและได้ฆ่าอาเบลน้องชายของเขา คาอินไม่เคยยอมรับความผิดของตนเองและไม่เห็นความสำคัญที่จะต้องรับการอภัยโทษด้วย ผลที่เกิดขึ้นก็คือคาอินไม่เคยเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เขาเลือกที่จะประพฤติตามทางของซาตาน เพราะฉะนั้นเมื่อคาอินตายเขาจึงต้องไปสู่บึงไฟนรก

หลังจากที่พระเจ้าสร้างอาดัมกับเอวาแล้ว มนุษย์ก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมาย ระยะเวลาผ่านไป 1,500 ปี ก็มาถึงสมัยของโนอาห์ โนอาห์กับครอบครัวของเขาเชื่อฟังพระเจ้า และถวายเครื่องบูชาให้พระเจ้า ตามที่พระองค์สอนไว้ให้กับบรรพบุรุษของเขา อย่างไรก็ตาม คนอื่น ๆ ทุกคนต่างก็สนใจที่จะประพฤติตามทางของคาอิน พวกเขาชั่วช้าและเลวทรามมาก พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่พวกเขา 120 ปีที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีทางของตนเองและหันมาเชื่อพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังคงเลือกที่จะประพฤติตามทางของซาตาน พระเจ้าจึงทรงบัญชาให้โนอาห์ต่อเรือขึ้นมาลำหนึ่ง พระเจ้าจะทรงไว้ชีวิตสัตว์ทุกชนิด ๗ละ 2 ตัว ตัวผู้ 1 ตัวและตัวเมีย 1 ตัวพร้อมด้วยโนอาห์กับครอบครัวของเขาให้พ้นจากน้ำท่วมที่จะมาถึงนั้น พระเจ้ายังทรงใช้ให้โนอาห์ไปเตือนมนุษย์ให้หันเสียจากทางทั้งหลายของตนเองและมาติดตามพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ยอมฟังเลย

พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้โนอาห์สร้างประตูขึ้นในเรือเพียงประตูเดียว พระเจ้าทรงใช้เรือเพื่อแสดงภาพให้เห็นว่า พระเจ้าจะส่ง "พระผู้ช่วยให้รอด" มาให้เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นเช่นเดียวกับที่มีเรือเพียงลำเดียวซึ่งมีประตูเพียงประตูเดียวเท่านั้น และแล้วเวลาที่จะต้องเข้าสู่นาวาก็มาถึง พระเจ้าทรงบันดาลให้ฝนตกเป็นเวลา 40 วัน 40 คืน โลกทั้งโลกก็จมอยู่ในน้ำ

น้ำทั้งสี่ มนุษย์และสัตว์ที่มีชีวิตทุกชนิดก็ตายไปเว้นแต่สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันซึ่งอยู่ในนาวา พระเจ้าทรงช่วยโนอาห์และครอบครัวของเขาเพราะพวกเขาเชื่อพระเจ้า หลังจากที้น้ำบนแผ่นดินแห้งแล้วพวกเขาก็แพร่ขยายประชากรให้แก่แผ่นดินโลกต่อไป

คำถามบทที่ 7

1. พระเจ้าทรงบอกให้อับรามทำอะไร
2. ตอนที่พระเจ้าทรงบอกให้อับรามและนางซารายออกจากประเทศของตน พวกเขามีลูกทั้งหมดกี่คน
3. อับรามเชื่อฟังพระเจ้าและพันธสัญญาของพระองค์เหมือนอย่างอาเบลและโนอาห์หรือไม่
4. ทำไมอับราฮัมและซาร่าห์จึงมีลูกไม่ได้ เว้นแต่ว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งอัศจรรย์ให้เกิดแก่เขา

คำถามบทที่ 8

1. ทำไมโลทจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มใกล้เมืองโสโดมและโกโมราห์
2. ถ้าคนเราตายแล้วต้องตกในบึงไฟนรก ทรัพย์สินเงินทองจะช่วยอะไรได้หรือไม่
3. พระเจ้าทรงทราบถึงความชั่วช้าทุกอย่างของเมืองโสโดมและโกโมราห์หรือไม่
4. จริงหรือไม่ที่ว่าพระเจ้าทรงใส่ใจคนทุกคน
5. ทำไมพระเจ้าทรงริบไม่ลงโทษความผิดบาปของเมืองโสโดมและโกโมราห์ทันที
6. ทำไมพระเจ้าจึงให้ทูตสวรรค์ไปช่วยชีวิตโลทไว้
7. ทำไมพระเจ้าจึงทรงทำให้ภรรยาของโลทกลายเป็นเสาเกลือ

ได้อย่างชัดเจน คนเหล่านั้นที่เพียงแต่กล่าวว่าพวกเขาเองเป็นคนบาปเชื่อว่าเขาสามารถจะกระทำให้บางสิ่งบางอย่างที่จะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ ความเชื่อที่ว่าความดีของผู้ใดผู้หนึ่งอาจจะมึน้ำหนักมากกว่าความเลวของเขา เพราะฉะนั้นจึงทำให้เขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าได้นั้นเป็นการล่อลวงของซาตาน การทำความดีนั้นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่การกระทำเหล่านี้ไม่มีสิ่งใดเดียวที่สามารถจะฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าที่ขาดสะบั้นลงได้ คนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ รู้ว่าไม่มีสิ่งใดที่เขาสามารถจะกระทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้เรายอมรับว่าเราได้ฝ่าฝืนธรรมบัญญัติของพระองค์และเราไม่สามารถจะช่วยเหลือตัวเองให้รอดได้ พระองค์ทรงปรารถนาให้เราเพ่งมองไปยังพระผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งสามารถจะกระทำให้เราเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าได้

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 12 ในหน้า 41 *

คำชี้แจง:

เมื่ออ่านบทเรียนต่าง ๆ และตอบคำถามในหน้าถัดไปเรียบร้อยแล้ว ค่อย ๆ จึกหน้าที่มีคำถามคำตอบเหล่านั้น ใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาตามที่อยู่ที่แจ้งไว้ ส่วนหนังสือเล่มที่สองนี้เราขอมอบเป็นของขวัญแด่คุณ และเราจะส่งเล่มที่ 3 ไปให้ภายใน 2-3 อาทิตย์หน้า

ทุกคำตอบอยู่ในหนังสือเรียน อ่านและเอาคำตอบออกมาจากหนังสือเรียน

หลายร้อยปีผ่านไปเราก็ได้พบว่าการกบฏและการไม่เชื่อฟังก็ยังคงเกิดขึ้นในใจมนุษย์ พระเจ้าทรงบัญชาให้มนุษย์กระจัดกระจายไปทั่วโลก แต่พวกเขาปรารถนาที่จะอาศัยอยู่ด้วยกัน มนุษย์เริ่มจะสร้างเมืองและหอคอยซึ่งสูงเทียมฟ้า พระเจ้าจึงทรงตัดสินพระทัยที่จะบันดาลให้มนุษย์พูดภาษาที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาถูกกดดันให้หยุดการก่อสร้างเพราะเขาไม่สามารถจะติดต่อสื่อสารกันได้ พวกเขาจึงรวมตัวกันเป็นครอบครัวและแยกจากกันโดยได้กระจัดกระจายไปทั่วโลกในลักษณะของการอพยพครั้งใหญ่

นี่เป็นจุดที่ภาษา วัฒนธรรมและประเทศต่าง ๆ ได้ถือกำเนิดขึ้น บรรพบุรุษทั้งหมดของคุณต่างก็เคยอยู่ที่หอบาเบลด้วยกันทั้งสิ้น นี่คือจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์แห่งครอบครัวของคุณซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมกันออกมาเป็นลักษณะประชาชาติและมีกลุ่มภาษาที่แตกต่างกัน พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกทั้งโลก ผู้ทรงสร้างอาดัมและเอวา และผู้ทรงบันดาลให้เกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ ก็ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกับที่ได้ทำให้เกิดภาษาต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่มากมายของโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมนุษย์ทุกหมู่เหล่าและเป็นพระเจ้าของวัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งหมด

ขอให้ลองจินตนาการถึงกิ่งไม้ที่ถูกหักออกจากต้น กิ่งไม้จะตายเพราะถูกแยกจากชีวิตที่มันได้รับจากต้นไม้นั้น ไม่มีทางที่จะนำกิ่งไม้ที่ตายแล้วนั้น กลับเข้าไปติดรวมกับต้นไม้อีกเพื่อให้มันมีชีวิตได้อีก มนุษย์เกิดมาโดยถูกแยกและ “หลุด” จากแหล่งชีวิตของเราคือพระเจ้า คนส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตด้วยการพยายามหาหนทางที่จะทำให้ตัวเอง “กลับไปเชื่อมติดกับ” แหล่งชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอีกครั้ง ความพยายามของคนเหล่านี้อาจจะดูเหมือนว่าเคร่งศาสนามาก แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ไม่มีอะไรที่เราจะสามารถกระทำด้วยตัวของเราเองที่จะนำเรากลับไปหาพระเจ้าได้

การไม่เชื่อฟังได้ทำให้เราแตกหักจากพระเจ้าเช่นเดียวกับกิ่งไม้ที่ถูกหักออกจากต้น พระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องปกปิดของอาดัมกับเอวา และพระเจ้ายิ่งทรงปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอิน เพราะคนเหล่านี้พยายามจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าโดยการประพฤติของตนเอง มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะกำหนดวิธีการที่จะกระทำให้เขาทั้งหลายเป็นที่ยอมรับของพระองค์ได้ มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ต่างก็ถูกแยกจากพระเจ้าเพราะเหตุจากการไม่เชื่อฟังและการกบฏต่อพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมวิธีการที่จะทำให้มนุษยชาติทั้งปวงได้รับการยอมรับจากพระองค์ได้ และหลังจากที่เขาตายแล้วก็

จะได้ไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์ตลอดนิรันดร์กาล เนื้อหาของพระคัมภีร์ก็ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งสิ้น

บทที่ 7 - อับราฮัม

ตลอดระยะเวลาหลายชั่วอายุคนนับตั้งแต่เหตุการณ์ที่หอบาเบลได้ผ่านพ้นไปแล้วนั้นพระเจ้าไม่เคยลืมพระสัญญาของพระองค์ที่จะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” ให้เสด็จมาเลย แต่มีคนจำนวนเพียงเล็กน้อยในแต่ละชั่วอายุคนเท่านั้นที่เชื่อว่าพระเจ้าจะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” มาให้ หนึ่งในจำนวนนั้นคือ อับราฮัม ซึ่งมีชีวิตอยู่ประมาณ 4,000 ปีก่อน ต่อมาเขาได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น อับราฮัม ดังที่ได้เคยกล่าวไว้แล้วว่าโนอาห์มีบุตรชาย 3 คน ชื่อ เซม ฮาม และยาเฟท ส่วนอับราฮัมนั้นเป็นเชื้อสายของเซม อับราฮัมเติบโตขึ้นในเมืองเออร์ซึ่งปัจจุบันอยู่ในประเทศอิรัก อับราฮัมได้แต่งงานกับนางซาราย แต่ในขณะนั้นทั้งคู่ยังไม่มียศด้วยกัน

ปฐมกาล 12:1 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับราฮัมแล้วว่า “เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้าและจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่ เราจะชี้ให้เจ้าเห็น ....”

พระเจ้ากำลังจะเริ่มดำเนินการตามแผนการของพระองค์ที่จะประกาศให้ประชาชาติต่าง ๆ ได้ทราบเกี่ยวกับ “พระผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมานั้น พระเจ้าทรงเลือกอับราฮัมเพราะพระองค์ทรงทราบว่าอับราฮัมจะฟัง เชื่อและเชื่อฟัง พระองค์ แผนการของพระเจ้าก็คือ ให้อับราฮัมเดินทางออกจากครอบครัวและประเทศของเขา นี่เป็นขั้นตอนที่ยิ่งใหญ่มาก อับราฮัมไม่สามารถจะดูแผนที่ถนนหรือพูดคุยกับสำนักงานท่องเที่ยวใด ๆ ได้เลย เขาไม่ทราบด้วยซ้ำว่าจะออกเดินทางไปไหน อับราฮัมจะต้องไว้วางใจว่าพระเจ้าจะทรงนำเขาในแต่ละวัน จุดหมายปลายทางที่อับราฮัมไม่รู้จักนั้นคือ แผ่นดินคานาอันซึ่งก็คือ ประเทศอิสราเอล ในปัจจุบันนี้นั่นเอง

ปฐมกาล 12:2, 3 เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า

อพยพ 20:16 อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

พระเจ้าทรงพิพากษาปรับโทษการโกหกและการบิดเบือนความจริง ซาตานเป็นพ่อแห่งการโกหกและผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดโกหกก็ประพฤติตามซาตาน ไม่มีแม่สักคนเดียวที่ยังมีชีวิตอยู่และสามารถจะกล่าวอ้างด้วยความสัตย์จริงได้ว่าตัวเองไม่เคยฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้เลย

อพยพ 20:17 อย่าโลกครวรเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลกภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน

พระเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้คุณอยากได้ในสิ่งที่คนอื่นครอบครองอยู่ พระองค์ทรงปรารถนาให้คุณพอใจในสิ่งที่คุณมี และไม่โลภหรืออิจฉาริษยาในทรัพย์สิน ความสามารถ และรูปร่างลักษณะของผู้อื่น

ธรรมบัญญัติของพระเจ้าเหมือนโซ่เส้นหนึ่ง ถ้าเราทำลายกฎบัญญัติของพระเจ้าเพียงข้อเดียวหรือทำลายห่วงของโซ่เพียงห่วงเดียวจะเกิดอะไรขึ้น? โซ่ทั้งเส้นย่อมจะขาดออกจากกัน! นี่ก็เช่นเดียวกันกับธรรมบัญญัติของพระเจ้าด้วย พระองค์ทรงเรียกร้องให้คนเหล่านี้รักษาบัญญัติทุกข้อของพระองค์ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะตายเพราะการไม่เชื่อฟังของตนเอง กฎบัญญัติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าด้วยความพยายามของเราเอง ถ้าชนชาติอิสราเอลทั้งหลายเข้าใจเรื่องนี้พวกเขาก็คงจะเผ่า รอคอยพระผู้ช่วยให้รอดองค์นั้น นี่เป็นสิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระเจ้าเสมอมา พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสำแดงให้พวกเขาทราบว่าความหวังเพียงอย่างเดียวของพวกเขาคือขึ้นโดยทางพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้น

ธรรมบัญญัติของพระเจ้าทำให้คนทั้งหลายที่อวดอ้างว่าชีวิตของเขาดี พอแล้วที่จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าให้สงบปากสงบคำลง ไม่มีใครที่ศึกษาพระบัญญัติ 10 ประการแล้วจะไม่รู้สึกถึงความผิดบาปของตนเอง มนุษย์ไม่เพียงแต่จะรู้สึกถึงความผิดบาปของตนเองเท่านั้นเขายังรู้สึกถึงความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างของพระเจ้าด้วย ธรรมบัญญัติไม่สามารถจะเชื่อมช่องว่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าได้ ธรรมบัญญัติเป็นเหมือน เครื่องวัดอุณหภูมิที่สามารถจะแสดงให้เห็นว่าเรากำลังเจ็บป่วย แต่ไม่ได้ช่วยทำให้เราดีขึ้นเลย

คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป อย่างไรก็ตามมีน้อยคนที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาปที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และนี่เป็นข้อแตกต่างที่เห็น

พระเจ้าตรัสว่าวันที่ 7 นั้นเป็นวันสำหรับพักผ่อนและระลึกถึงพระองค์ เราควรกำหนดวันหนึ่งที่เราจะแยกการทำงานตามปกติออกไปเสียต่างหาก เพื่อเราจะสามารถนมัสการและสรรเสริญพระองค์ได้อย่างเต็มที่

อพยพ 20:12 *จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า*

พระเจ้าตรัสว่าเด็กๆ จะต้องเคารพและเชื่อฟังบิดามารดาของตน การพูดโต้เถียง การไม่แยแสสนใจ การโต้แย้ง การแกล้ง และการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นอาการที่แสดงว่าไม่เคารพนับถือ มีเด็กคนใดบ้างที่ได้เชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้อย่างสมบูรณ์ทุกๆ เวลา ทุกๆ วัน และทุกๆ ปี?

อพยพ 20:13 *อย่าฆ่าคน*

พระบัญญัติของพระเจ้าข้อนี้คือ ความคิดที่ยังไม่ได้เป็นการกระทำ ก็ถือว่าเป็นความผิดด้วย พระองค์ตรัสว่าถ้าคุณโกรธผู้หนึ่งผู้ใดคุณก็ได้กระทำการฆาตกรรมในใจของคุณแล้ว ถ้าคุณโกรธผู้อื่นคุณก็มีความผิดในฐานะที่ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20:14 *อย่าล่วงประเวณีฝ่าฝืนเขา*

ในพระบัญญัติข้อนี้พระเจ้ากำลังตรัสว่าเวลาเดียวสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ยอมรับได้นั้น คือเวลาหลังจากที่คุณได้แต่งงานแล้วและจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสของคุณได้เท่านั้น พระองค์ทรงอธิบายว่าถ้าคุณมีใจเร่าร้อนด้วยตัณหาจะคบกับบุคคลอื่นหรืออาจจะถึงขั้นที่จินตนาการว่าได้มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของคุณคุณก็มีความผิดในฐานะที่ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20:15 *อย่าลักทรัพย์*

พระเจ้าตรัสว่าคุณจะต้องไม่เอาสิ่งใดๆ ที่เป็นของของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง พระเจ้าทรงให้แต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะรักษาทรัพย์สินของตนเอง คนส่วนใหญ่ไม่คิดว่าตนเองเป็นขโมย แต่ลองถามตัวคุณเองดูว่า“ฉันเคยเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีค่าแม้เพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เป็นของของฉันมาเป็นของตนเองหรือเปล่า” ถ้าคุณเคยทำละก็คุณก็มีความผิดในฐานะที่ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

ประการแรก พระเจ้าทรงสัญญาแก่อับรามว่าเชื้อสายของเขาจะกลายเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ ขณะนั้นอับรามอายุ 75 ปีแล้ว นี่เป็นชาวอินเดียที่มิมาถึงอับราม เพราะหมายความว่าเขาจะมีบุตรคนหนึ่ง ภรรยาของอับรามนั้นอายุล่วงเลยวัยที่จะมีบุตรแล้ว ดังนั้นอับรามจึงรู้สึกประหลาดใจว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่พระเจ้าทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงสัญญา พระองค์ก็สามารถที่จะกระทำได้ และพระองค์จะทรงกระทำตามที่ทรงสัญญาไว้อย่างแน่นอน ซึ่งเราจะมาค้นหากันในบทเรียนต่อไป

ประการที่สอง พระเจ้าตรัสว่า ชื่อของอับราม จะกลายเป็นชื่อที่ยิ่งใหญ่ ทุกวันนี้มีใครรู้จักชื่อของเขาบ้าง? แน่แน่นอน! ชาวยิว ชาวมุสลิมและชาวคริสต์ เตียนทุกคนในปัจจุบันรู้จักชื่อของเขา และผู้คนเหล่านี้เป็นตัวแทนของประชากรกว่าครึ่งโลกแล้ว แม้เวลาจะล่วงเลยมากกว่า 4,000 ปีแล้ว แต่พระเจ้าก็ยังรักษาพระสัญญาของพระองค์ที่มีต่ออับรามว่า ชื่อของเขา จะเป็นชื่อที่ยิ่งใหญ่

ประการที่สาม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพระพรอับรามและคัมครองเขาด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ อับรามจะกลายเป็นบุคคลสำคัญซึ่งจะทำให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ และความช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะบันดาลให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ผู้ที่ช่วยเหลืออับราม และจะนำความเลวร้ายมาสู่ผู้หนึ่งผู้ใดที่ปฏิบัติต่อ อับรามอย่างไม่เป็นธรรมด้วย

ประการที่สี่ พระเจ้าทรงทำสัญญาที่สำคัญอย่างหนึ่งต่ออับรามเกี่ยวกับ “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมา นั่นคือพระสัญญาที่ว่า “บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า” พระสัญญาข้อนี้รวมไปถึงครอบครัวของคุณและครอบครัวของข้าพเจ้าด้วย นี่จะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่ออับรามตายไปเป็นเวลา 4,000 ปีมาแล้ว พระสัญญาจะมีผลต่อมนุษย์เราในปัจจุบันได้อย่างไร? คุณจำได้ไหมว่าพระเจ้าทรงสัญญาแก่อาดัมและเอวาในสวนเอเดนว่าจะส่ง “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” องค์หนึ่งมาให้แก่มนุษยชาติทั้งปวง? นั่นแหละ พระเจ้าทรงสัญญาแก่อับรามว่า เชื้อสายคนหนึ่งของเขาจะเป็น “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” พระองค์นั้นนั่นเอง ซึ่งจะเป็น “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่จะทรงช่วยบรรดาครอบครัวทั้งสิ้นทั่วแผ่นดินโลกโดยการเอาชนะซาตานเพื่อมนุษย์ทั้งหลาย

ปฐมกาล 12:4-5 *ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่าน และโลกก็ไปกับท่าน อับรามมีอายุได้เจ็ดสิบห้าปีขณะที่ท่านออกจากเมืองฮาราน อับรามพานางซารายภรรยาของท่าน โลกบุตรชายของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์สิ่งของของพวกเขาก็ได้สะสมไว้ และผู้คนทั้งหลายก็ได้ไว้ที่เมือง*

**ฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยัง
แผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึง
แผ่นดินคานาอัน**

อับรามได้เชื่อและเชื่อฟังพระเจ้า
พระเจ้าจึงทรงนำอับรามไปยังแผ่นดินคา
นาอัน ซึ่งก็คือ ประเทศอิสราเอล ใน
ปัจจุบันนี้นั่นเอง

**ปฐมกาล 12:7 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า “เราจะให้
แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้า” อับรามจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่นถวายแด่
พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปรากฏแก่ท่าน**

พระเจ้าทรงสัญญาต่ออับรามว่า พระองค์จะทรงประทานแผ่นดินคานาอันแก่เชื้อสายของ อับราม อับรามจึงสร้างแท่นบูชาจำเพาะพระเยโฮวาห์เพื่อแสดงออกถึงการสำนึกในพระคุณ และเพื่อตอบสนองต่อพระสัญญาดังกล่าว อับรามรู้จักวิธีการที่ถูกต้องที่จะเข้าถึงพระเจ้าและได้รับการยอมรับจากพระองค์ อับรามถวายเครื่องบูชาด้วยเลือดบนแท่นบูชาตามอย่างที่พระเจ้าได้สั่งแ่แก่อาดัมและเอวา เครื่องบูชาของอับรามเป็นหลักฐานได้อย่างชัดเจนว่าอับรามตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมิตัวแทน มาชดใช้โทษแห่งความตายสำหรับตนเอง อับรามเชื่อพระเจ้าเหมือนที่อาดัม อาเบล และโนอาห์ ได้เชื่อมาแล้ว แต่ประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเออร์กราบไหว้รูปเคารพ คนเหล่านี้ไม่ได้ไว้วางใจ ไม่ได้รัก และไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้า แม้แต่เทราห์บิดาของอับรามก็เป็นผู้ที่บูชารูปเคารพด้วย

บรรพบุรุษของเราจะใจที่จะหันเสียจากพระเจ้า คนเหล่านี้ได้บูชาสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนที่จะนมัสการพระเจ้า แม้วามมนุษย์จะเต็มไปด้วยการไม่เชื่อฟังในทุก ๆ เรื่อง แต่ พระเจ้าก็ไม่ละทิ้งแผนการของพระองค์ที่จะช่วยกู้มนุษยชาติให้รอดพ้นจากอำนาจของซาตานและการลงโทษนิรันดร์นั้น การที่พระเจ้าทรงนำอับรามออกจากประเทศของเขาเป็นขั้นตอนต่อไปสำหรับแผนการของพระองค์ที่จะนำพามนุษยชาติให้รอดพ้นจากการซาตานและความตาย

คืนวันหนึ่ง พระเจ้าทรงนำอับรามออกจากประตูเต็นท์พักอาศัยของเขา และได้ตรัสให้อับรามมองขึ้นไปและลองดูว่าเขาสามารถจะนับดวงดาวบน

คุณกล้าพูดใหม่ว่าตั้งแต่เด็กมาจนถึงขณะนี้คุณได้รักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจในทุกๆ เรื่องของชีวิตคุณเสมอ ฉันไม่เชื่อว่าจะมีผู้หนึ่งผู้ใดที่กล้าพูดอย่างสัตย์ซื่อว่า เขารักพระเจ้ามากกว่าผู้อื่นหรือสิ่งอื่นเสมอ พระเจ้าจะต้องอยู่ในอันดับที่สูงที่สุดในความคิดของคุณและคุณจะต้องสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่ง ถ้าคุณให้ความสำคัญแก่ครอบครัว ฐานะทางสังคม หน้าที่การงาน รูปร่างลักษณะภายนอก เงิน นันทนาการ การเกษียณอายุหรือสิ่งอื่นใดมากกว่าพระเจ้าคุณก็ได้ฝ่าฝืนพระบัญญัติข้อนี้แล้ว

อพยพ 20 :4,5 อย่าทำรูปเคารพสักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่างหรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น .....

โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูณ ดังนั้นเราจึงไม่ทราบจริงๆ เลยว่าพระองค์ทรงมีพระลักษณะอย่างไร พระเจ้าไม่ปรารถนาที่จะให้เรานมัสการรูปปั้นหรือรูปเคารพใดๆ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรได้รับการนมัสการจากเรา พระองค์ไม่ปรารถนาที่จะให้คุณไปลุ่มหลงอยู่กับสิ่งอื่นหรือผู้อื่น

อพยพ 20:7 อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไรประโยชน์เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไรประโยชน์นั้นพระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้

พระเจ้ากำลังตรัสบอกให้เราทราบว่าเราควรจะพูดถึงพระองค์ด้วยความระมัดระวังและยำเกรง ทุกวันนี้นมนุษย์มักจะใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดอยู่บ่อยๆ และยังมีหลายคนที่ใช้พระนามของพระองค์เป็นคำด่าอีกด้วย พระองค์เป็นผู้ที่สมควรที่จะได้รับความเคารพยำเกรงและการถวายพระเกียรติอย่างสูงสุดจากเราทั้งหลาย

อพยพ 20 :8-11 จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์

เชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พันธสัญญาถือเป็นข้อตกลงที่เคร่งครัด ระหว่างพระเจ้ากับชนชาติอิสราเอลซึ่งประชาชนจะต้องขานรับโดยการกล่าวว่า “เราจะกระทำทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว”

ชนชาติอิสราเอลไม่ได้เอาใจจริงเอาใจขณะที่พวกเขาถ้อยคำนั้นหรือ? ในระหว่างที่พวกเขากำลังเดินทางไปยังภูเขาซีนายนั้น น้ำและอาหารได้หมดลง ถ้าคุณได้เห็นพระเจ้าทำลายประเทศมหาอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของโลก (คือประเทศอียิปต์) และได้ทรงประทานอิสรภาพให้แก่คุณคุณคิดว่าพระเจ้าสามารถจะจัดเตรียมน้ำและอาหารในถิ่นทุรกันดารได้หรือไม่ ใช่! พระองค์ทรงทำได้อย่างแน่นอน แต่ชนชาติอิสราเอลกลับไม่ได้คิดเช่นนั้น พวกเขาบ่นต่อว่าโมเสสด้วยความโกรธเคืองและกล่าวว่าพวกเขาอยากกลับไปยังประเทศอียิปต์มากกว่า พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะดูแลพวกเขาได้ แต่อย่างไรก็ตามพระเจ้าก็ยังทรงจัดเตรียมน้ำและอาหารสำหรับคนเหล่านั้นที่พวกเขาเอาแต่บ่นก็ตาม

ดูจากเหตุการณ์แล้วคุณคิดว่าคนเหล่านี้จะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเต็มที่ได้อย่างไร? ไม่ได้เลย แล้วพระเจ้าล่ะพระองค์ทรงคิดว่าคนเหล่านี้จะสามารถเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่หรือไม่? พระองค์ก็คงจะไม่คิดเช่นนั้น แล้วทำไมพระองค์จึงทรงทำข้อตกลงกับคนเหล่านี้ ทั้งๆที่พระองค์เองก็ทรงทราบอยู่แล้วว่าพวกเขาไม่สามารถจะทำตามเงื่อนไขต่างๆ ในข้อตกลงนี้ได้

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสำแดงให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์มากแค่ไหนและพวกเขาชั่วร้ายเพียงใด เขาทั้งหลายเต็มไปด้วยความเยอหยิ่ง พวกเขาคิดว่าตนเองคงจะสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้เสมอและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ได้ตลอดเวลา แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะสอนพวกเขาให้รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถจะเป็นที่พอพระทัยหรือเป็นที่ยอมรับได้โดยการการประพฤติของตนเอง คนเหล่านี้จะระลึกถึงความบาปของเขาได้โดยความล้มเหลวของตนเอง (เช่นเดียวกับสภานิติบัญญัติว่า ผิดเป็นครุ นั่นเอง) พระเจ้าทรงประทานพระบัญญัติเพื่อจะสำแดงให้เขาทั้งหลายเห็นว่าพวกเขาเป็นคนบาปเพื่อว่าเขาจะตระหนักว่าพวกเขาไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้และเริ่มที่จะไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์จะส่งพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมานั้นให้แก่พวกเขา

เราจะมาอ่านบางส่วนของพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับชนชาติอิสราเอลกัน พระคัมภีร์ตอนนี้มักจะเรียกว่า “พระบัญญัติ 10 ประการ”

อพยพ 20:3 อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา

พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า ไม่มีผู้อื่นและไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะมาแทนที่พระเจ้าได้

ท้องฟ้าได้หรือไม่ พระเจ้าทรงสัญญาแก่อับรามก่อนที่จะมีบุตรด้วยซ้ำว่าพงศ์พันธุ์ของอับรามจะมีมากมายดุดวงดาวบนท้องฟ้า

ปฐมกาล 15:5,6 พระองค์จึงนำท่านออกมากลางแจ้งและตรัสว่า“จงมองดูฟ้าและนับดวงดาวทั้งหลายถ้าเจ้าสามารถนับมันได้” และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า“เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น” ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

คำ 3 คำในประโยคสุดท้ายเป็นคำที่เต็มไปด้วยความหมาย คำว่า **ความชอบธรรม** เป็นคำที่อ้างอิงถึงความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่างของพระเจ้า พระเจ้าทรงปราศจากตำหนิ ทรงเป็นที่เคารพสักการะ และทรงบริสุทธิ์ ไม่มีใครสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง ดังนั้นจึงไม่มีใครชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และนี่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับมนุษยชาติทุกคน ไม่มีใครสามารถจะอยู่กับพระเจ้าบนสวรรค์ได้นอกจากเขาจะเป็นคนที่ชอบธรรมเท่านั้น แล้วคนหนึ่งคนใดจะสามารถเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระเจ้าได้อย่างไร? พระคัมภีร์ข้อนี้ยังบอกเราด้วยว่าเราสามารถจะเป็นคนชอบธรรมได้อย่างไร

คำว่า **นับว่า** หมายถึงการนำไปลงไว้ในบัญชี เมื่อคนหนึ่งคนใดฝากเงินของเขาไว้ในธนาคาร ทุกๆจะนำเงินนั้นไปลงไว้ในบัญชีของเขา ดังนั้นเมื่ออับราม “ฝาก” ความเชื่อของเขาไว้ในพระเจ้า ทุกๆทรงนำความเชื่อของเขา “ไปลงบัญชี” เป็นความชอบธรรม นี่หมายความว่าเมื่ออับรามเชื่อพระเจ้า ทุกๆทรงถือว่าอับรามเป็นคนชอบธรรม พระเจ้าทรงปกคลุมอาดัมและเอวาด้วยหนังสัตว์มาแล้ว ฉะนั้นใด พระองค์ก็ทรงปกคลุมอับรามด้วยความชอบธรรมของพระองค์เองฉนั้น

คำที่สามคือคำว่า **เชื่อ** บ่อยครั้งที่เดวิดที่คำว่า ความเชื่อ ความเชื่อถือและความไว้วางใจสามารถนำมาใช้แทนกันได้ ความเชื่อที่แท้จริงนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ไม่ใช่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกใดๆ เมื่อคุณนั่งบนเก้าอี้ คุณก็ไว้วางใจว่าเก้าอี้ตัวนั้นสามารถจะรับน้ำหนักของคุณได้ นั่นคือคุณได้สังเกตแล้วว่าเก้าอี้มั่นคงแข็งแรงดี ดังนั้นคุณจึงนั่งพักบนเก้าอี้ตัวนั้นโดยให้เก้าอี้รับน้ำหนักของคุณไว้อย่างเต็มที่ อับรามวางความเชื่อของเขาไว้บนข้อเท็จจริงที่ว่าสิ่งที่ พระเจ้าทรงสัญญาไว้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พระเจ้าตรัสว่า“เจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง” พระเจ้าไม่สามารถจะตรัสคำโกหกได้ และพระองค์ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นอับรามจะมีบุตรชายคนหนึ่งอย่างแน่นอน

ความเชื่อสามารถจะแสดงให้เห็นภาพได้ดังต่อไปนี้ มีเพื่อน 2 คน กำลังพูดคุยกันเกี่ยวกับการปีนเขา เพื่อนคนหนึ่งถามเพื่อนอีกคนหนึ่งว่า “นายเชื่อไหมว่าเชือกจะดึงตัวนายไว้ไม่ให้ตกลงไปสู่เบื้องล่าง” เพื่อนอีกคนหนึ่งก็ตอบว่า “ฉันเชื่ออย่างนั้นแน่นอน!” เพื่อนคนแรกจึงบอกว่า “เอาละ ให้เราไปปีนเขากันเถอะ!” ถ้าเพื่อนคนที่สองรู้สึกลังเลและเริ่มจะหาข้อแก้ตัวที่จะไม่ไปร่วมสนุกด้วยกัน นี่ย่อมเป็นที่น่าสงสัยว่าเขาเชื่ออย่างนั้นจริงหรือเปล่า ถึงแม้ว่าเขาจะกล่าวยืนยันเช่นนั้นด้วยปากของเขา แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือเขายังคงมีความสงสัยเคลือบแฝงอยู่ในใจของเขา ความเชื่อมีผลต่อการกระทำของเรา ความเชื่อของอับรามก็มากเกินกว่าการแค่เพียงกล่าวยืนยันด้วยปากเท่านั้น อับรามยอมเอาชีวิต ชื่อเสียงและการกระทำเข้าไปเสี่ยงกับการตัดสินใจของเขา อับรามได้กระทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เขากระทำเพราะอับรามเชื่อพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูอับราม พระองค์ไม่ได้เห็นคนที่ชั่วร้ายและไม่เชื่อฟัง อับรามก็ไม่ได้สมบูรณ์พร้อมทุกประการ แต่เพราะว่าเขาเชื่อพระเจ้า ๆ จึงทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรม ผู้หนึ่งผู้ใดจะสามารถได้รับความชอบธรรมที่เท่าเทียมกับพระเจ้าได้อย่างไร? อับรามพบว่าคำตอบนั้นง่ายจริง ๆ นั่นคือ อับรามเชื่อพระเจ้า

พระเจ้าทรงบันทึกพฤติกรรมของการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง ที่คนหนึ่งคนใดได้กระทำในชีวิตของเขาและฝากไว้ใน “บัญชี” ส่วนตัวของเขา พระเจ้าทรงเป็นผู้ชอบธรรม ดังนั้นหากบุคคลใดปรารถนาที่จะได้อยู่กับพระองค์ในสวรรค์ บุคคลผู้นั้นก็จำเป็นต้องมีความชอบธรรมของพระเจ้า ปัญหาก็คือมนุษย์ทุกคนมีพฤติกรรมของการไม่เชื่อฟังมากมายบันทึกไว้ในบัญชีของเขา แต่เมื่อผู้ใดคนหนึ่งเชื่อพระเจ้าพระองค์ก็จะทรงนำความชอบธรรมของพระองค์ “ไปลงไว้ใน” บัญชีของผู้นั้น บัดนี้พระเจ้าไม่ได้เห็นการไม่เชื่อฟังถูกบันทึกไว้อีกต่อไป แต่กลับทรงเห็นแต่เพียงความชอบธรรมของพระองค์เองเท่านั้น ในมุมมองของพระเจ้าก็ดูเหมือนว่าบุคคลผู้นั้น ไม่เคยกระทำพฤติกรรมของการไม่เชื่อฟังแม้สักครั้งเดียวเลย ดังนั้นบุคคลผู้นั้นจึงได้ไปอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์เป็นนิรันดร์ตลอดไป

ปฐมกาล 17:5, 15 *ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ..และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า “สำหรับขารายภรรยาของเจ้า เจ้าจะไม่เรียกชื่อนางว่า ขาราย แต่จะเรียกชื่อนางว่า ซาราห์ .... ”*

ชนชาติอิสราเอลนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ที่มีเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ฉันอยากจะให้พระเจ้าองค์นั้นมาเป็นพระเจ้าของฉัน” และยังได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า ถ้าเป็นเช่นนั้นพระเจ้าจะเสด็จผ่านบ้านของเขา ไปและเขาจะรอดพ้นจากภัยพิบัตินี้หรือเปล่า? รอดได้แน่นอน เพราะเขาเชื่อพระเจ้าแล้ว

โอรสองค์หัวปีของกษัตริย์ฟาโรห์ได้สิ้นพระชนม์ในภัยพิบัติครั้งนี้ กษัตริย์ฟาโรห์จึงเรียกโมเสสให้มาเข้าเฝ้าในคืนนั้นเอง และได้ตรัสสั่งให้โมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกไปจากประเทศอียิปต์ คนเหล่านั้นทุกคนที่ต่อต้านพระเจ้าจะพบความพ่ายแพ้ อาดัมและเอวาพบกับความพ่ายแพ้ คาอินก็พ่ายแพ้ คนในสมัยโนอาห์และชาวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ก็พ่ายแพ้เช่นเดียวกัน บัดนี้ชนชาติอียิปต์พบความพ่ายแพ้แล้ว มนุษย์ทุกคนมีทางเลือกของตนเอง แต่คนเหล่านั้นทุกคนที่ได้กล่าวถึงนี้ตัดสินใจเลือกทางที่ผิด พระเจ้าทรงอวยพรผู้ที่เชื่อพระองค์และเฝ้ารอคอย “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมานั้น

พระเจ้าได้ทรงใช้ให้โมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ในคืนนั้นเอง พระเจ้าทรงเริ่มที่จะนำพวกเขากลับไปยังแผ่นดินที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม พระเจ้าทรงใช้เสาเมฆในเวลากลางวัน และเสาไฟในเวลากลางคืน เพื่อนำทางชนชาติของพระองค์ พวกเขาจะเดินหลงทางแน่ๆ ถ้าพระเจ้าไม่ได้นำทางพวกเขา พระองค์ทรงรักชนชาติอิสราเอล ดังนั้นพระองค์จึงทรงดูแลพวกเขาอย่างดี พระเจ้าทรงคุ้มครองชนชาติอิสราเอลด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรกก็เพื่อว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่ยิ่งใหญ่ผู้นั้นจะสามารถกำเนิดมาในโลกได้ ประการที่สอง พระองค์ได้ทรงฝากพระวาระของพระองค์ไว้ในความดูแลของชนชาติอิสราเอลเพื่อจะให้พวกเขาขอบพระวาระเหล่านั้นให้แก่ชาวโลกต่อไป

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 11 ในหน้า 41 *

บทที่ 12 - พระบัญญัติ 10 ประการ

พระเจ้าได้ทรงนำชนชาติอิสราเอล ไปถึงภูเขาซีนายซึ่งเป็นสถานที่ที่พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์แก่โมเสสในแผ่นดินอระราเบียพระองค์กำลังจะทำพันธสัญญากับชนชาติอิสราเอลแต่ประเด็นสำคัญก็คือชนชาติอิสราเอลจะต้อง

**อพยพ 12:29. ต่อมาในเวลาเที่ยงคืน พระเยโฮวาห์ทรง
ประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่พระราช
บุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจนถึงบุตรหัวปี
ของเชลยที่อยู่ในคอกไต่ดิน ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว**

ทุกบ้านที่ไม่มีเลือดทาไว้ที่ประตูบุตรหัวปีในบ้าน
นั้นก็ล้มตายลง แต่ทุกบ้านที่มีเลือดทาไว้บุตรหัวปีก็มีชีวิต
อยู่ต่อไป ลองจินตนาการดูว่าถ้าถูกรอบ- ครัวใน
หมู่บ้านของคุณมีคนตาย หรือถ้าถูกรอบครัวในอำเภอ

ของคุณมีคนตาย ลองคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่ถูกครัวใน
จังหวัดของคุณมีคนตาย แต่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้เช่นนั้น พระคัมภีร์ได้
กล่าวไว้ที่น่ากลัวที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ทีเดียว คือ ได้บันทึกไว้ว่าครัว
ของชาวอียิปต์ถูกรอบครัวทั่วประเทศมีคนตาย ซึ่งก็เป็นไปได้ว่าปู่ พ่อ และ
ลูกชายเป็นบุตรหัวปีด้วยกันทุกคนและอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกันทั้ง 3 คนก็คง
จะตายไปพร้อมๆ กันเลยทีเดียว คุณสามารถจะจินตนาการถึงความหายนะ
เช่นนี้ได้ไหมว่าจะมีลักษณะรุนแรงเพียงใด?

เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นภาพว่า **พระผู้ช่วยให้รอด** ที่จะเสด็จมานั้นจะ
ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการพิพากษาและการถูกแยกจากพระเจ้าได้
อย่างไร เหตุการณ์ดังกล่าวยังเป็นที่ยึดมั่นกันว่าเป็นเทศกาลปัสกาอีกด้วย
เพราะว่าพระเจ้าได้เสด็จผ่านแต่ละบ้านที่มีเลือดทาอยู่ไป และทุกคนได้รับความ
ปลอดภัย

จะเกิดอะไรขึ้นถ้ามีคนใดคนหนึ่งกล่าวว่า“นี่เป็นเรื่องโง่ซัดๆ ที่จะให้มา
ลูกแกะที่ดีที่สุดตัวหนึ่งของฉัน ฉันมีแกะพิการแก่ๆ ตัวหนึ่ง ซึ่งมันก็คงจะใช้ได้
เหมือนกัน” หรือถ้ามีอีกคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า“ไม่มีทางหรอกที่จะให้ฉันเอาเลือด
มาทาเสาประตูให้ละอะเพอะเปอะเปื้อนแบบนั้น ฉันจะเอาเลือดไปเททิ้งที่พื้น
นอกประตูหลังบ้านนั่นแหละ” พระเจ้าจะเสด็จผ่านบ้านนั้นไปหรือเปล่า? เปล่า
เลย! คนเหล่านี้อาจจะกระทำอะไรลงไปด้วยความตั้งใจที่ดี แต่นั่นหมายความว่า
พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า พวกเขาก็คงจะกระทำตามใจ
ปรารถนาของตนเองเหมือนอย่างคาอินและเอชาว บุตรหัวปีของเขาอย่างมจะต้อง
ตายอย่างแน่นอนเพราะเขาปฏิเสธที่จะเชื่อพระเจ้า

แล้วจะเกิดอะไรขึ้นถ้าคนอียิปต์คนหนึ่งเดินผ่านมาและได้ยินถึงสิ่งที่
พระเจ้าจะทรงกระทำและพูดขึ้นว่า“พระเจ้าทั้งหลายของเราเป็นพระเทียมเท็จ

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อของเขาเป็น อับราฮัม เพราะพระองค์ได้ทรง
สัญญาว่าเขาจะเป็นบิดาของพงศ์พันธุ์ต่าง ๆ เป็นอันมาก นอกจากนี้พระเจ้ายิ่ง
ทรงเปลี่ยนชื่อของนางซาราห์เป็นซาราห์ ซึ่งหมายถึง“มารดาของบรรดา
ประชาชาติทั้งหลาย” การที่อับราฮัมกับนางซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่งนั้นดู
เหมือนจะเป็นไปไม่ได้เลย อับราฮัมคงจะอายุสัก 100 ปีขณะที่นางซาราห์ก็คง
จะมีอายุ 90 ปีเข้าไปแล้ว อย่างไรก็ตามพระสัญญาดังกล่าวไม่ได้ฟังพาท้าย
สภาวะอันอ่อนแอของมนุษย์ แต่เป็นพระเจ้าเองที่ทรงกระทำพระสัญญานี้และ
พระองค์ทรงมีฤทธิ์อันภาพสูงสุด

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 7 ในหน้า 39 *

บทที่ 8 - พระเจ้าทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

เราจะได้เรียนรู้ประเด็นสำคัญ ๆ บางประเด็น ในบทเรียนนี้ ยกตัวอย่าง
เช่น พระเจ้าทรงห้วงใยหรือไม่หากมนุษย์เลือกที่จะดำเนินชีวิตอย่างไร้ศีลธรรม?
พฤติกรรมของพวกเรารักรวมเพศเป็นความบาปจริงหรือเปล่า? พระคัมภีร์ได้ให้
คำตอบสำหรับเรื่องเหล่านี้ไว้อย่างชัดเจนทีเดียว

อับราฮัมเป็นคนร่ำรวยและมีคนรับใช้ วัควาย แกะและแพะจำนวนมาก
เขาได้นำเอาทุกสิ่งที่เขาครอบครองอยู่ไปยังแผ่นดินคานาอันกับเขาด้วย คง
เป็นไปไม่ได้ที่เราจะสามารถเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางใน
ลักษณะดังกล่าวได้ การตัดสินใจของอับราฮัมที่จะกระทำตามพระเจ้านั้นไม่ได้
เกิดจากความปรารถนาที่อยากจะผจญภัย แต่เป็นเพราะเขาเชื่อพระเจ้า อับ
ราฮัมเชื่อฟังพระเจ้าแม้ว่าเขาจะต้องพบกับความไม่สะดวกสบายและแรงกดดัน
ทางสังคมซึ่งมีอยู่รอบด้านก็ตาม อับราฮัมไว้วางใจที่จะมอบครอบครัวทั้งหมด
ของเขา ทรัพย์สินสมบัติทุกอย่าง และชื่อเสียงไว้ภายใต้การดูแลของพระเจ้า ส่วน
โลทซึ่งเป็นหลานชายของอับราฮัมนั้นก็เดินทางไปกับพวกเขาด้วย

ปฐมกาล 13:5-7 *โลทซึ่งไปกับอับราม มีฝูงแพะแกะ ฝูงวัวและเต็นท์เช่นกัน
แผ่นดินไมกว้างขวางพอที่พวกเขาจะอาศัยอยู่ด้วยกัน ได้เพราะทรัพย์สินของของ
พวกเขามีอยู่มาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ เกิดมีการวิวาทกัน
ระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลท ขณะนั้นคนคานาอัน
และคนเปริสซียังอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น*

โลทเองก็ยังมีเหมือนอย่างอับราฮัมซึ่งเป็นลุงของเขา คนทั้งสองครอบครองฝูงแกะและวัวควายเป็นอันมาก ในไม่ช้าก็มิมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างคนเลี้ยงแกะและวัวควายของทั้งสองฝ่าย

ปฐมกาล 13:8-11 อับรามจึงพูดกับโลทว่า “กรุณาอย่าให้มีการวิวาทกันเลยระหว่างเรากับเจ้า และระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของเรากับคนเลี้ยงสัตว์ของเจ้าเพราะเราทั้งสองเป็นญาติกัน แผ่นดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามิใช่หรือ จงกรุณาแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทางซ้ายมือเราจะไปทางขวามือ หรือถ้าเจ้าไปทางขวามือเราจะไปทางซ้ายมือ” โลทยกหน้าขึ้นแลดูและเห็นว่าบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดนมีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่งเหมือนพระอุทยานของพระเยโฮวาห์ เหมือนกับแผ่นดินอียิปต์ไปทางเมืองโสโคธ ก่อนที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ ดังนั้นโลทจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน โลทเดินทางไปที่ตะวันออก และเขาทั้งสองจึงแยกจากกันไป

โลทก็มองไปรอบ ๆ และตัดสินใจเลือกทางเลือกของตนเอง เขาได้เลือกที่ราบที่มีหญ้าเขียวขจี ซึ่งเขาคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับฝูงสัตว์ของเขา โลทไม่คิดถึงสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับครอบครัวของตนเอง และไม่ได้คำนึงว่าการกระทำเช่นนี้จะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าอย่างไร โลทคิดแต่เพียงเรื่องที่จะหาเงินให้ได้มากขึ้นเท่านั้น มีสิ่งเลวร้ายหลายสิ่งเกิดขึ้นกับโลทเพราะเหตุจากการเลือกของเขา

เราจำเป็นต้องระมัดระวังเกี่ยวกับทางเลือกของเรา ที่เราได้ตัดสินใจเลือกลงไปนั้น ในสังคมของเรา เรามักถูกกดดันอยู่เสมอที่จะให้เราตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่าง เช่น เราจะสามารถหาเงินเพิ่มขึ้นได้อย่างไร? เราจะซื้ออะไรดี? เราจะอาศัยอยู่ที่ไหน? เราจะทำอะไรในวันพรุ่งนี้? ในขณะที่ประเด็นที่เป็นแก่นแท้ของชีวิตนั้นไม่ค่อยจะมีใครคำนึงถึงกันเลย .... แล้วเรื่องความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าล่ะ? ลูกหลานของเราจะรู้เรื่องพระเจ้าอย่างไรบ้าง? พระเจ้าทรงบันทึกไว้ในพระวจนะของพระองค์เกี่ยวกับเราไว้อย่างไรบ้าง? แล้วเรื่องโทษทัณฑ์แห่งความตายซึ่งเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟังของเราที่มีต่อพระเจ้าล่ะ?

ปฐมกาล 13:12, 13 อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน โลทอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆที่ราบลุ่มและตั้งเต็นท์ใกล้เมืองโสโดม แต่ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้าและเป็นคนบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นอันมาก

และวันประกาศอิสรภาพที่เฉลิมฉลองในวันเดียว กันนั่นเอง หัวหน้าครอบครัวของแต่ละครอบครัวจะต้องเลือกลูกแกะหรือลูกแพะมาตัวหนึ่ง โดยที่ลูกแกะหรือลูกแพะตัวนั้นจะต้องปราศจากตำหนิ คุณจำแกะตัวผู้ที่ถูกนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาแทนอิสอัคได้ไหม? แกะตัวผู้ตัวนั้นเขาของมันเกี่ยวติดอยู่กับพุ่มไม้ ร่างกายของมันไม่ได้รับบาดเจ็บเลย ทำไมพุ่มไม้จึงถูกเกี่ยวติดเขาของมันไว้? นั่นก็เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง ดังนั้นพระองค์จึงทรงเรียกร้องให้ใช้เครื่องบูชาที่สมบูรณ์ด้วย พระองค์ไม่เคยยอมรับเครื่องบูชาที่เป็นสัตว์ป่วยหรือมีบาดแผลเลย

อพยพ 12:6 จงเก็บไว้ให้ดีถึงวันที่สิบสี่เดือนนี้ แล้วในเย็นวันนั้นให้ที่ประชุมของคนอิสราเอลทั้งหมดฆ่าลูกแกะของเขา

ลูกแกะจะถูกนำมาเก็บจนกว่าจะถึงวันที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ และจะถูกนำมาฆ่าเสีย ลูกแกะจะต้องตายโดยที่เลือดของมันจะต้องถูกปล่อยให้ไหลออกมากการกระทำเช่นนี้ก็จะเตือนสติชาวอิสราเอลทั้งหลายว่าโทษทัณฑ์สำหรับความผิดบาปนั้นคือความตาย อิสอัคได้รับการช่วยให้รอดชีวิตโดยความตายของแกะตัวผู้ที่ปราศจากความผิดมาแล้ว บัดนี้ชนชาติอิสราเอลทั้งหลายก็จะได้รับการช่วยให้รอดโดยความตายของลูกแกะที่ปราศจากความผิดด้วยเช่นกัน

อพยพ 12:7 แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบ ประตูทั้งสองข้าง และไม้วงบน ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย

พระเจ้าได้ตรัสสั่งให้ชาวอิสราเอลใช้อ่างรองเลือดของมันไว้ พวกเขาจะต้องเอากิ่งไม้เล็ก ๆ จุ่มลงไปในเลือด แล้วนำไปทาที่เสาประตูทั้ง 2 ข้าง และทาเหนือประตูบ้านที่พวกเขาจะกินลูกแกะในคืนนั้นด้วย เลือดของลูกแกะที่ทาไว้บนเสาประตูจะช่วยชีวิตบุตรหัวปีให้รอดพ้นจากภัยพิบัตินั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือดบนบ้านใดพระองค์จะเสด็จผ่านบ้านนั้นโดยไม่ปล่อยให้ภัยพิบัติเข้าไปสังหารบุตรหัวปีของคนในบ้านนั้น

รินหลังจากนั้นก็ส่งฝูงเหลือบมายังประเทศอียิปต์ แล้วพระเจ้ายกทรงบันดาลให้ฝูงม้า ฝูงวัว ฝูงแกะ ฝูงอูฐและฝูงลาของชาวอียิปต์เป็นโรคระบาดร้ายแรงและตายไป ต่อมาพระเจ้าทรงบันดาลให้ชาวอียิปต์ทุกคนเป็นฝีร้าย ภัยพิบัตินี้ตามมาด้วยพายุลูกเห็บที่ทำลายล้างอย่างรุนแรง แล้วก็ภัยพิบัติจากฝูงตั๊กแตน จากนั้นก็เป็นช่วงเวลา 3 วันอันมืดมิดในทุกๆ ที่ ที่มีชาวอียิปต์อาศัยอยู่ กษัตริย์ฟาโรห์และชาวอียิปต์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดพ้นจากภัยพิบัติที่ร้ายแรงเหล่านี้ได้ บรรดาพระเทียมเท็จของเขาก็ไม่สามารถจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นได้เลย

ชาวอิสราเอลน่าจะได้รับความทุกข์ยากจากภัยพิบัติเหล่านี้ด้วย แต่เพราะความรักและพระเมตตาของพระเจ้า ได้คุ้มครองพวกเขาไว้ ดังนั้นภัยพิบัติทั้งหลายจึง ไม่มีผลกระทบต่อพวกอิสราเอลแม้ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ใกล้ ๆ ในประเทศเดียวกันนั่นเอง พระเจ้าได้ทรงคุ้มครองชาวอิสราเอลไว้จากภัยพิบัติทั้งหลายเพื่อว่ากษัตริย์ของประเทศอียิปต์จะตระหนักได้ว่าพระเจ้าของชนชาติอิสราเอลนั้นทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าทรงทราบอยู่เสมอว่ากษัตริย์ฟาโรห์จะตั้งและปฏิเสธรที่จะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงบอกแก่มอเสสว่าภายหลังจากที่ภัยพิบัติต่อไปนี้ผ่านพ้นไปแล้วกษัตริย์ฟาโรห์จะยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระในที่สุด

อพยพ 11:1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เราจะนำภัยพิบัติมาสู่ฟาโรห์และอียิปต์อีกอย่างเดียว หลังจากนั้นเขาจะปล่อยพวกเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อเขาให้พวกเจ้าไปคราวนี้ เขาจะขับไล่พวกเจ้าออกไปทีเดียว

พระเจ้าตรัสบอกโมเสสว่า ภัยพิบัติสุดท้ายจะนำความตายมาสู่บุตรหัวปีทุกคนทั้งในชนชาติอียิปต์และชนชาติอิสราเอลด้วย อย่างไรก็ตามพระเจ้าได้ทรงประทานคำสั่งไว้ เพื่อว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำสั่ง เหล่านี้ก็จะได้รับการปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากภัยพิบัติประการสุดท้ายดังกล่าว

อพยพ 12:3, 5 จงสังฆมนุมคนอิสราเอลทั้งหมดว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ให้ผู้ชายทุกคนเตรียมลูกแกะหรือแพะตัวตามเรือนบรรพบุรุษของตน.... ลูกแกะของเจ้าต้องปราศจากตำหนิ เป็นตัวผู้ อายุไม่เกินหนึ่งขวบ เจ้าจงเอามาจากฝูงแกะหรือฝูงแพะ

เหตุการณ์นี้จะสำคัญมากจนกระทั่งชาวอิสราเอลได้กำหนดปฏิทินของพวกเขามาตามเหตุการณ์นี้ด้วย โดยที่เหตุการณ์ดังกล่าวจะเป็นวันเริ่มต้นปีใหม่ของชนชาติอิสราเอลนั่นเอง ซึ่งจะเป็นวันหยุดที่ทับซ้อนกันอยู่ คือวันขึ้นปีใหม่

อับรามยังคงอาศัยอยู่บนภูเขาลูกเขาและเนินเขา ที่เป็นโชดหินและมีความอุดมสมบูรณ์น้อยกว่า ส่วนโลทนั้นได้ย้ายลงไปอาศัยอยู่ตรงที่ราบซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ ในสายตาของคนจำนวนมากก็ดูเหมือนว่าอับรามจะเป็น“ผู้สูญเสีย”ในการแบ่งเขตแดนนี้ แต่ในไม่ช้า“ผู้สูญเสีย”จะกลับกลายเป็นโลทนั่นเอง

เมืองสองเมืองคือ เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ตั้งอยู่บนที่ราบ ทั้งสองเมืองเป็นเมืองที่ชั่วช้าเลวทรามมาก ชาวเมืองซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่อยากจะรู้จักพระเจ้า คนเหล่านี้คิดถึงแต่ตัวเองและสิ่งชั่วร้ายที่พวกเขากระทำเท่านั้น โลทได้เลือกสิ่งที่ดีเหมือนว่าจะดีที่สุดสำหรับตัวเอง แต่การกระทำเช่นนั้นก็ทำให้เขาก้าวห่างออกจากพระเจ้าและมุ่งหน้าไปสู่สถานที่ซึ่งอันตรายเพราะมีแต่ความชั่วร้ายอย่างยิ่ง

พระเจ้าทรงสถิตย์อยู่ทุกหนทุกแห่งตลอดเวลาและพระองค์ทรงทราบทุกสิ่งสารพัด พระเจ้าทรงทราบถึงความชั่วช้าเลวทรามของชาวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ แม้ว่าชาวเมืองเหล่านั้นจะไม่สนใจพระเจ้าก็ตาม มนุษย์อาจจะเลือกที่จะปฏิเสธพระเจ้าและประพฤติตามซาตาน อย่างไรก็ตามพระเจ้าจะทรงพิพากษาและลงโทษพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงตัดสินแล้วว่าพระองค์ได้ทรงประทานเวลาอย่างเพียงพอให้แก่พวกเขา เพื่อจะเปลี่ยนใจเกี่ยวกับการไม่เชื่อฟังของเขาแล้ว

พระเจ้าได้ทรงตัดสินพระทัยแล้วว่าพระองค์จะไม่อดทนกับการไม่เชื่อฟังของพวกเขาอีกต่อไป พระองค์ทรงอดทนกับชาวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์เป็นเวลานานและทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขากลับใจเสียใหม่ คุณจำได้ไหมว่าในสมัยของโนอาห์พระเจ้าทรงรอคอยให้มนุษย์กลับใจเสียใหม่อย่างอดทนเป็นเวลานานเท่าใด? คำตอบก็คือ 120 ปี เมื่อพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยแล้วว่าพระองค์ได้ให้เวลาอย่างเพียงพอแล้วละก็ คนเหล่านั้นซึ่งปฏิเสธที่จะกลับใจเสียใหม่จะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระองค์ไม่ได้เลย พระเจ้าไม่ได้ลงโทษต่อการไม่เชื่อฟังในทันที และบางครั้งก็ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงมองข้ามการไม่เชื่อฟังนั้น อย่างไรก็ตามในที่สุดพระองค์จะทรงลงโทษต่อการไม่เชื่อฟังทั้งสิ้น และไม่มีใครสามารถจะหลบหนีจากการพิพากษาของพระเจ้าได้

ปฐมกาล 19:1-3 ทูตสวรรค์สององค์มาถึงเมืองโสโดมในเวลาเย็น โลทได้นั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม เมื่อโลทเห็นแล้วก็ลุกขึ้น ไปพบทูตเหล่านั้นและได้ก้มหน้าของเขาลงถึงดิน แล้วเขากล่าวว่า “ดูเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านโปรดกรุณาแวะไปบ้านผู้รับใช้ของท่าน ค้ำแรมคืนนี้ ล้างเท้าของท่าน แล้ว

ท่านจะได้ตื่นแต่เช้าเดินทางต่อไป” ทูตเหล่านั้นกล่าวว่า “อย่าเลย แต่พวกเราจะค้างแรมที่ถนนในคืนนี้” เขาได้รับรับทูตเหล่านั้นอย่างมาก ทูตเหล่านั้นจึงแวะเข้าไปในบ้านของเขา และเขาจึงจัดการเลี้ยงทูตเหล่านั้น ทำขนมปังไว้เชื้อและทูตเหล่านั้นจึงรับประทาน

โลทอาศัยอยู่ในเมืองโสโดมกับชาวเมืองที่ชั่วช้าเลวทรามเหล่านี้ พระเจ้าจึงส่งทูตสวรรค์สององค์ไปยังเมืองโสโดมเพื่อจะเตือนโลทและครอบครัวของเขาให้ทราบถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น

ปฐมกาล 19:4-7 แต่ก่อนที่ทูตเหล่านั้นเข้านอน พวกผู้ชายเมืองนั้น คือ พวกผู้ชายชาวเมืองโสโดม ทั้งแก่และหนุ่ม ทุกคนจากทุกสารทิศมาล้อมเรือนั้นไว้ พวกเขาเรียกโลทและพูดกับเขาว่า “ผู้ชายเหล่านั้นซึ่งมาหาท่านคืนนี้อยู่ที่ไหน จงนำเขาเหล่านั้นออกมาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะได้สมสู่กับเขา” โลทก็ออกทางประตูไปหาพวกนั้นและปิดประตูหลังจากที่เขาออกไปแล้ว และกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน อย่ากระทำชั่วช้าเช่นนี้เลย ....”

จากข้อความนี้ แสดงว่าผู้ชายในเมืองนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายที่รักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งน่าละอายมาก แผนการของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องเพศมีเพียงอย่างเดียว คือ ให้ไว้เพื่อเป็นความผูกพันพิเศษระหว่างสามีกับภรรยาเท่านั้น แต่กิเลสตัณหาทางเพศที่เบี่ยงเบน ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ และควบคุมไม่ได้นี้ ซึ่งได้กัดกร่อนเมืองโสโดมก็ยังคงลุลามอยู่ในปัจจุบัน สังคมของเราทั้งหมดกำลังถูกคุกคามด้วยโรคภัยที่น่ากลัวเนื่องจากผู้ชายและผู้หญิงได้ปฏิเสธแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

ปฐมกาล 19:17 ต่อมาเมื่อทูตเหล่านั้นนำพวกเขาออกมาภายนอกแล้ว ทูตพูดว่า “จงหนีเอาชีวิตรอด อย่าได้เหลียวหลังมาดูหรือพักอยู่ที่ราบลุ่มทั้งหลาย จงหนีไปที่ภูเขาเกรงว่าเจ้าจะถูกทำลาย”

พระเจ้ามาช่วยชีวิตโลท ภรรยาและบุตรสาวทั้งหลาย เพราะพวกเขาเป็นคนดี แม้ว่า โลทไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างชั่วช้าเลวทรามเหมือนอย่างชาวเมืองโสโดม แต่เขาก็เกิดมาโดยถูกแยกจากพระเจ้าเหมือนคนอื่นๆ นั่นเอง โลทเชื่อพระเจ้า เขาเชื่อในพระสัญญาทั้งหลายที่พระเจ้าทรงกระทำต่ออาดัมและต่ออับราฮัมมุลของเขา เกี่ยวกับ“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ที่จะเสด็จมานั้น พระเจ้า ได้ส่งพวกทูตสวรรค์มาเพื่อ

โมเสสได้เติบโตขึ้นเป็นหนุ่ม วันหนึ่งโมเสสเห็นชาวอียิปต์คนหนึ่งกำลังทุบตีทาสชาวอิสราเอล โมเสสจึงฆ่าชายชาวอียิปต์ผู้นั้นและได้หนีไปหลบซ่อนในดินแดนอาระเบีย แล้วโมเสสก็เป็นคนเลี้ยงแกะอยู่ที่นั่น โมเสสได้แต่งงานและมีบุตรหลายคน ประมาณ 40 ปีต่อมาพระเจ้าก็ตรัสบอกให้โมเสสกลับไปยังประเทศอียิปต์และให้นำชนชาติอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินคานาอันซึ่งเป็นแผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม พระเจ้าทรงทราบว่ากษัตริย์ฟาโรห์คงจะไม่ยอมปลดปล่อยทาสชาวอิสราเอลให้ได้รับอิสรภาพ กษัตริย์ฟาโรห์จะต้องถูกโน้มน้าวจนเกิดความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าองค์นี้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ก่อนที่พระองค์จะยอมปลดปล่อยพวกเขาให้ได้รับอิสรภาพ

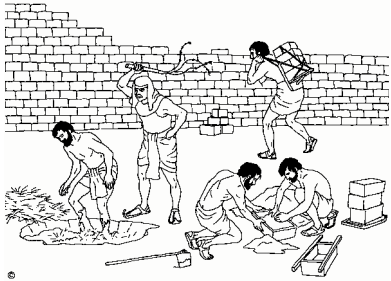
อพยพ 5:1, 2. ต่อมาภายหลังโมเสสกับอาโรนเข้าเฝ้าและทูลฟาโรห์ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนั้ว่า ‘จงปล่อยพลไพร่ของเราไป เพื่อเขาจะได้ทำการเลี้ยงนมัสการเราในถิ่นทุรกันดาร’” ฟาโรห์จึงตรัสว่า “พระเยโฮวาห์นั้นเป็นผู้ใดเล่า เราจึงจะต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ ทั้งเราจะไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป”

กษัตริย์ฟาโรห์ทรงปฏิเสธที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่ตรัสผ่านมาทางโมเสส กษัตริย์ฟาโรห์ไม่รู้จักพระเจ้าผู้ทรงเป็น พระผู้สร้างแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ชาวอียิปต์นมัสการสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากแทนที่จะนมัสการพระผู้สร้างนั้น คนเหล่านั้นนมัสการแม่น้ำไนล์ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และสัตว์ต่างๆ นานาชนิด พวกเขามีพระมากมายและนมัสการ แม้แต่กษัตริย์ฟาโรห์เป็นพระองค์หนึ่งด้วย พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสอนกษัตริย์ฟาโรห์ให้รู้ว่าการพหุเทวนิยมเป็นพระเทียมเท็จและให้รู้ว่าพระเจ้าเที่ยงแท้ทรงเป็นพระผู้สร้างทุกสิ่งสรรพ ดังนั้นจึงมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สมควรจะได้รับการนมัสการแต่เพียงผู้เดียว

พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดภัยพิบัติ 9 อย่างขึ้นในประเทศอียิปต์เพื่อจะสำแดงให้ชาวอียิปต์ได้เห็นถึงฤทธานภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ภัยพิบัติอย่างแรก พระเจ้าทรงเปลี่ยนน้ำในแม่น้ำไนล์ให้เป็นเลือด พระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์หนึ่งของพวกเขาเสื่อมเสียไป แล้ววงจรแห่งภัยพิบัติก็เริ่มต้นขึ้น นั่นคือการที่พระเจ้าทรงเตือนกษัตริย์ฟาโรห์ให้ยอมปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลเป็นอิสระ กษัตริย์ฟาโรห์จะตรัสว่า **ไม่!** แล้วพระเจ้าก็จะทรงนำภัยพิบัติอย่างหนึ่งมาถึงชนชาติอียิปต์ โดยที่ภัยพิบัติแต่ละอย่างก็จะมุ่งไปที่พระของชนชาติอียิปต์องค์หนึ่งที่ละองค์ ุ่เรื่อยไป ภัยพิบัติลำดับถัดไปนั้นพระเจ้าได้ส่งฝูงกบ แล้วก็ฝูง

โยเซฟและคนรุ่นเดียวกันกับเขาทุกคนได้ตายในประเทศอียิปต์นั่นเอง แต่บรรดาญาติๆ ของโยเซฟก็ยังคงดำเนินชีวิตในประเทศอียิปต์หลังจากที่ความแห้งแล้งนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว ตั้งแต่เวลาที่ชนชาติอิสราเอลมาอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์จนถึงจุดที่เรากำลังศึกษาเรื่องราวจากพระธรรมอพยพนี้เวลาได้ผ่านพ้นไป 350 ปีแล้ว ในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าวลูกหลานของชนชาติอิสราเอลก็ทวีคูณขึ้นในประเทศอียิปต์ ประชากรเหล่านี้ได้เพิ่มขึ้นจาก 70 คนจนเกือบ 2 ล้าน 5 แสนคน อย่างไรก็ตามสถานการณ์ต่างๆ กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป

อพยพ 1:8, 11 บัดนี้ก็มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชสมบัติในประเทศอียิปต์ ซึ่งมีได้รู้จักกับโยเซฟ... เหตุฉะนั้น เขาจึงตั้งนางงานให้เบียดเบียนคนอิสราเอล ด้วยงานตรากตรำ และเขาทั้งหลายสร้างเมืองเก็บราชสมบัติของฟาโรห์ คือ เมืองปิธมและเมืองรามเสส

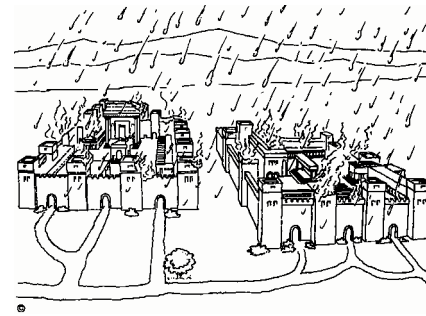

ซาตานได้ชักนำให้กษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่บังคับขบขยิวให้เป็นทาส ซาตานรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะส่ง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”มาให้จากเชื้อสายของชนชาติอิสราเอล ดังนั้นซาตานจึงปรารถนาที่จะทำลายชนชาติอิสราเอลเพื่อว่าจะไม่มี“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”กำเนิดมาเลย ซาตานยังได้ตั้งใจให้กษัตริย์ฟาโรห์บัญชาให้นางผดุงครรภ์

ของพวกอิสราเอลฆ่าทารกเพศชายทุกคนที่เกิดมา แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อฟังกษัตริย์ฟาโรห์และได้เลือกที่จะไว้วางใจพระเจ้า

มารดาชาวอิสราเอลคนหนึ่งพยายามที่จะปกป้องทารกเพศชายของนางไว้จากการถูกฆ่าโดยการแอบเอาลูกชายของนางไปใส่ไว้ในเรือน้อยลำหนึ่ง แล้วปล่อยให้ล่องลอยออกไปตามแม่น้ำโดยได้อธิษฐานให้มีคนมาพบและปกป้องคุ้มครองเขาไว้ พระเจ้าทรงนำทางให้เรือน้อยลำนั้นไปหยุดอยู่ตรงที่ที่ธิดากษัตริย์ฟาโรห์กำลังอาบน้ำ พระนางทอดพระเนตรเห็นทารกอยู่ภายในก็ทรงตัดสินใจที่พระทัยที่จะนำไปเลี้ยงดูเป็นบุตรของตนเอง พระนางทรงเรียกชื่อของทารกนั้นว่า โมเสส พระเจ้าทรงมีแผนการที่จะใช้โมเสสให้นำชนชาติอิสราเอลออกจากความเป็นทาส พระเจ้าทรงทราบว่ามีคนจะปลอดภัยในวังของกษัตริย์ฟาโรห์มากกว่าอยู่ที่อื่น พระองค์จึงทรงทราบอีกว่าโมเสสจะได้เรียนรู้หลายสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับเขาที่จะต้องเรียนรู้เพื่อกระทำพันธกิจในฐานะผู้นำชนชาติของพระองค์ในอนาคต

จะนำโลทออกจากเมืองที่ชั่วช้าเลวทรามก่อนที่เมืองนั้นจะถูกทำลาย พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่เชื่อพระองค์ให้รอดพ้นจากการพิพากษา โนอาห์เชื่อพระเจ้าดังนั้นพระองค์จึงทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากน้ำท่วมครั้งใหญ่นั้น โลทเชื่อพระเจ้า พระองค์จึงทรงช่วยเขาออกมาก่อนที่เมืองโสโดมจะถูกทำลาย ทนทีที่โลทออกมาจากเมืองได้อย่างปลอดภัยพระเจ้ายิ่งทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์โดยการให้มีลูกไฟตกลงมาจากฟ้า

ปฐมกาล 19:24-26 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้กำมะถันและไฟจากพระเยโฮวาห์ตกมาจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ พระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายเหล่านั้น บรรดาที่ราบลุ่ม ชาวเมืองทั้งปวงและสิ่งที่ยกขึ้นมาบนแผ่นดิน แต่ภรรยาของผู้ตามข้างหลังเขาเหลียวกลับไปมองดู และนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ

เมื่อพวกทูตสวรรค์พาโลท ภรรยาและบุตรสาวทั้งสองคนออกจากเมืองโสโดมนั้นทูตสวรรค์ได้บอกพวกเขาไม่ให้หันหลังกลับไปมองอีก แต่ให้รีบวิ่งไปยังภูเขา ภรรยาของโลทไม่เชื่อฟัง นางได้หันกลับไปมองข้างหลังเพราะนางยังอาลัยอาวรณ์กับการดำเนินชีวิตในเมืองโสโดม นางไม่ต้องการที่จะจากเมืองนั้นไป นางช่างโง่เขลาเสียจริงๆ ที่เพิกเฉยต่อการตักเตือนของพระเจ้า และเมื่อนางหันกลับไปมองข้างหลังนั้น พระเจ้าก็ทรงบันดาลให้นางกลายเป็นเสาเกลือไป

ทุกวันนี้แม้ว่ามีจะมีประชากรหลายพันล้านคนอาศัยอยู่ในโลก แต่พระเจ้าก็ยังทรงรู้จักและสนพระทัยมนุษย์แต่ละคน พระเจ้าทรงห่วงใยคุณและทรงปรารถนาที่จะให้คุณเชื่อพระองค์ พระเจ้ายังทรงเป็นพระเจ้าที่ชอบธรรมผู้จะทรงพิพากษามนุษย์ทุกคนที่ไม่เชื่อฟังพระองค์

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 8 ในหน้า 39 *

บทที่ 9 - อิสอัค

ปฐมกาล 21:1-3 พระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมซาราห์เหมือนที่พระองค์ตรัสไว้ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้ เพราะซาราห์ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้อับราฮัมเมื่อท่านซาราตามเวลาซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับท่าน อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายที่เกิดแก่ท่าน ผู้ซึ่งซาราห์คลอดให้ท่านนั้นว่า **อิสอัค**

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่อับราฮัมและนางซาราห์แม้ว่าคนทั้งสองจะแก่เกินไปที่จะมีบุตรแล้วก็ตาม แต่อีก 25 ปีต่อมา พระเจ้าก็ทรงกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญาที่มีต่ออับราฮัม ขณะนั้นอับราฮัมมีอายุ 100 ปีและนางซาราห์ก็อายุ 90 ปีแล้ว คนทั้งสองทราบดีว่า คงจะเป็นไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะมีบุตรเมื่อพวกเขาอายุขนาดนั้นกันแล้ว แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญาของพระองค์เสมอ และไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้า เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงมีบุตรชายคนหนึ่ง และได้ตั้งชื่อบุตรนั้นว่า **อิสอัค**

อิสอัค เป็นความภาคภูมิใจและความชื่นชมยินดีของอับราฮัม หลายปีผ่านไป อิสอัคได้เติบโตขึ้นเป็นเด็กหนุ่ม บิดามารดาของอิสอัคก็รักใคร่เอ็นดู อิสอัคเป็นอย่างยิ่ง อับราฮัมเชื่อว่าพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับ “พระผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมานั้นจะสำเร็จผ่านทางอิสอัคและเชื้อสายของเขา อย่างไรก็ตามมีอยู่วันหนึ่งพระเจ้าตรัสบอกอับราฮัมให้กระทำการที่ยากที่สุด

ปฐมกาล 22:1,2 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเจ้าทรงลงใจอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า “อับราฮัม” ท่านทูลว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า” พระองค์ตรัสว่า “จงพบบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารัก ไปยังแผ่นดินโมรียาห์และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชาบนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า”

พระเจ้าทรงบอกให้อับราฮัมถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วอับราฮัมจะเป็นบิดาของประเทศที่ยิ่งใหญ่อย่างไรได้? แล้ว “พระผู้ช่วยให้รอด” จะเป็นเชื้อสายคนหนึ่งของอับราฮัมได้อย่างไร? แล้วพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าจะสำเร็จผ่านทางอิสอัคได้อย่างไรถ้าอับราฮัมได้ฆ่าบุตรชายคนเดียวของตนเองเสียแล้ว? พระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับการถวายเด็กเป็นเครื่องบูชาอยู่

สิบคนก็ลงไปซื้อข้าวที่อียิปต์ .... ฝ่ายโยเซฟเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ท่านเป็นผู้ที่ขายข้าวให้แก่บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน พวกพี่ชายของโยเซฟก็มากราบไหว้ท่าน ก้มหน้าลงถึงดิน

พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้เหตุการณ์ทั้งหลายเกิดขึ้นตามที่พระองค์ได้ทรงสำแดงแก่โยเซฟในความฝันเมื่อเขายังเป็นเด็กหนุ่ม บรรดาพี่ชายทั้งหลายของโยเซฟได้ก้มลงกราบไหว้โยเซฟจริงๆ แล้วโยเซฟก็ร้องไห้ ขณะที่เขาเปิดเผยให้พี่ชายทั้งหลายทราบว่าแท้ที่จริงแล้วตัวเองเป็นใคร แต่แทนที่โยเซฟจะปฏิบัติต่อพวกพี่ๆ อย่างรุนแรงเพื่อให้สาสมกับสิ่งที่พวกเขาควรจะได้รับนั้น โยเซฟกลับชี้แจงแก่บรรดาพี่ชายเหล่านั้นว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่เหนือสถานการณ์นี้ และพระองค์ได้ทรงใช้การกระทำที่เลวร้ายของพวกพี่ชายให้กลับกลายเป็นสิ่งที่ดี

โยเซฟได้สั่งให้พวกพี่ๆ กลับไปยังแผ่นดินคานาอันเพื่อนำบิดาและครอบครัวทั้งหมดมายังประเทศอียิปต์ซึ่งพวกเขาสามารถจะมีชีวิตรอดจากการกันดารอาหารได้ ยาโคบและโยเซฟจึงได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้ง กษัตริย์ฟาโรห์ได้ทรงอนุญาตให้ครอบครัวของยาโคบอาศัยอยู่ในแผ่นดินส่วนที่ดีที่สุดของประเทศอียิปต์ซึ่งเป็นที่ที่พวกเขาได้อาศัยอยู่เป็นเวลาถึง 400 ปี หลายๆ ปีผ่านไปพวกเขาก็ทวีจำนวนขึ้นอย่างมากจนกลายเป็นชนชาติใหญ่

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อยาโคบเป็นอิสราเอล ดังนั้นเชื้อสายทั้งหมดของเขาจึงเป็นที่รู้จักกันในนามชนชาติอิสราเอล หรือประเทศอิสราเอลนั่นเอง

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 10 ในหน้า 40 *

บทที่ 11 - โมเสสและเทศกาลปัสกา

บทเรียนที่แล้วจบลงตรงที่เชื้อสายของชนชาติอิสราเอลเข้าไปในประเทศอียิปต์ ตอนนี้จะมาเริ่มศึกษาพระธรรมเล่มที่ 2 ของพระคัมภีร์ไบเบิลที่มีชื่อว่า อพยพ ซึ่งหมายถึง “การออกไป” เราจะค้นหากันว่าหลังจากที่ระยะเวลา 400 ปีได้ผ่านพ้นไปแล้วพระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์กลับไปยัง “แผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้” ซึ่งหมายถึงแผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทานใหแก่อับราฮัม ได้อย่างไร

ได้ แล้วกษัตริย์ฟาโรห์ก็ได้รับรายงานว่ามีชายผู้หนึ่งที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำของพระองค์ ซึ่งมีชื่อว่าโยเซฟสามารถจะตีความความฝันให้แก่พระองค์ได้ โยเซฟจึงถูกนำตัวมาอยู่เบื้องหน้ากษัตริย์ฟาโรห์ เพื่อจะตีความความฝันของพระองค์ โยเซฟได้ทูลกษัตริย์ฟาโรห์ว่าพระเจ้ากำลังจะนำความอุดมสมบูรณ์เป็นเวลา 7 ปี ซึ่งจะตามมาด้วยการกันดารอาหารนาน 7 ปีให้เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก แต่การกันดารอาหารนั้นจะรุนแรงมากจนกระทั่งความอุดมสมบูรณ์ในช่วงเวลา 7 ปีนั้นจะถูกลิ้มไปเลยที่เดียว

โยเซฟได้ทูลถวายคำปรึกษาแก่กษัตริย์ฟาโรห์ให้ทรงเลือกชายผู้หนึ่งมาดูแลบรรดาพนักงานของแผ่นดิน ซึ่งจะทำหน้าที่เก็บรวบรวมอาหาร 20% ในช่วงแห่งความอุดมสมบูรณ์อย่างยิ่งเป็นเวลา 7 ปีนั้นเพื่อจะเก็บสะสมอาหารเหล่านั้นไว้สำหรับช่วงกันดารอาหารนาน 7 ปีดังกล่าว การกระทำเช่นนี้จะทำให้มีอาหารอย่างเพียงพอตลอดเวลาในช่วงกันดารอาหาร นอกจากนี้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศใกล้เคียงก็สามารถจะเดินทางมาซื้ออาหารจากประเทศอียิปต์ได้ กษัตริย์ฟาโรห์รู้สึกประทับใจในการทำนายฝันของโยเซฟมากและได้ทรงยกตำแหน่งผู้นำสูงที่สุดทั่วทั้งประเทศอียิปต์ให้แก่เขา ดังนั้นโยเซฟจึงได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศอียิปต์ มีเพียงกษัตริย์ฟาโรห์เท่านั้นที่มีตำแหน่งสูงกว่าโยเซฟ โยเซฟผ่านประสบการณ์ที่ยากลำบากมาได้และทำให้เข้าใจได้ว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่เหนือเหตุการณ์ทั้งปวง พระเจ้าไม่ได้หลงลืมโยเซฟขณะที่เขาถูกขังอยู่ในเรือนจำ ความฝันเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่โยเซฟเมื่อเขายังเป็นเด็กหนุ่มก็กำลังจะสำเร็จแล้ว

ภายหลังจากที่ 7 ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ได้สิ้นสุดลงแล้ว 7 ปีแห่งการกันดารอาหารก็ได้เริ่มต้นขึ้น การกันดารอาหารในครั้งนี้ได้แผ่ขยายเข้าไปในประเทศใกล้เคียงเช่น แผ่นดินคานาอัน แม้แต่อาหารของบิดาและบรรดาพี่ชายทั้งหลายของโยเซฟก็หมดลง อิสราเอลจึงส่งพวกพี่ชายของโยเซฟไปยังประเทศอียิปต์เพื่อซื้ออาหาร โยเซฟจำพี่ชายทั้งหลายของเขาได้แต่พี่ชายเหล่านั้นจำโยเซฟไม่ได้จึงได้ก้มลงกราบไหว้โยเซฟ

ปฐมกาล 42: 1-3, 6. เมื่อยาโคบรู้ว่ามิชัวในอียิปต์ ยาโคบจึงพูดกับพวกบุตรชายของตนว่า “มานั่งมองดูกันอยู่ทำไมเล่า” ท่านพูดว่า “ดูเถิด เราได้ฝันว่ามีมิชัวในอียิปต์ ลงไปซื้อข้าวจากที่นั่นมาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะได้มีชีวิตและไม่อดตาย” พี่ชายของโยเซฟ

แล้ว พระองค์เพียงทดสอบอับราฮัมเพื่อจะลองใจดูว่าเขารักพระเจ้ามากกว่าบุตรชายของตนเองหรือไม่? ช่างเป็นการทดสอบที่ยากอะไรเช่นนี้!

อับราฮัมไม่ได้สงสัยหรือตั้งคำถามกับพระเจ้าเลย อับราฮัมยอมรับสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาท่าน เขาเชื่อพระเจ้าและรู้ว่าพระองค์ไม่สามารถจะตรัสคำโกหกได้ อับราฮัมรู้ว่าพระเจ้าคงจะไม่ประทานพระสัญญาแก่เขาแล้วก็มาเปลี่ยนพระทัยในภายหลัง พระเจ้าจะยังคงรักษาคำตรัสของพระองค์อย่างแน่นอน การทดสอบความเชื่อในครั้งนี้เป็นการทดสอบที่ยากมากแต่อับราฮัมก็ไว้วางใจในพระเจ้า อับราฮัมได้ค้นพบสิ่งที่แต่ละคนจำเป็นต้องค้นพบด้วยตัวเองว่า พระเจ้าไม่เคยละเลยที่จะกระทำในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้ว เราสามารถจะไว้วางใจพระองค์ได้อย่างเต็มที่ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้เราไว้วางใจในพระวอนของพระองค์

ปฐมกาล 22:3-5 อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด หูกอาณานิคมของท่านพาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคนกับอิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา แล้วลุกขึ้นเดินทางไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสแก่ท่าน พอถึงวันที่สาม อับราฮัมเงยหน้าขึ้นแลเห็นที่นั่นแต่ไกล อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของท่านว่า “อยู่กับลาที่นี่เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไปนมัสการที่นั่น แล้วจะกลับมาพบเจ้า”

อับราฮัมเชื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เขาได้กระทำการที่เขาควรจะกระทำมาจนถึงจุดนี้แล้ว อับราฮัมตื่นแต่เช้าในวันรุ่งขึ้น เขาไม่ได้ลังเลในการเชื่อฟังพระเจ้าเลย อับราฮัมไว้วางใจจริง ๆ ว่าพระเจ้าจะทรงแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้น อับราฮัมรู้ว่าอิสอัคจะได้กลับไปพร้อมกับเขาด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพราะอับราฮัมได้บอกแก่พวกคนใช้ว่า “เรา” จะไปนมัสการแล้วจะกลับมาอีก

ปฐมกาล 22:6-8 อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมัด แล้วบิดาลูกไปด้วยกัน อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า “บิดาเจ้าข้า” และท่านตอบว่า “ลูกเอ๋ย บิดาอยู่ที่นี่” ลูกจึงว่า “นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน” อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา” บิดาลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน

อิสอัคเคยเห็นบิดาของเขาไปนมัสการและถวายเครื่องบูชามาก่อน อิสอัคไม่เข้าใจทำไมพวกเขาจึงไม่ได้นำแกะตัวหนึ่งไปพร้อมกับพวกเขาเพื่อจะถวายเป็นเครื่องบูชา อับราฮัมตอบด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะ

ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาสำหรับพระองค์เอง อับราฮัมทราบว่าจะไม่ทำสัญญาเกี่ยวกับอิสอัคแล้วก็ไม่ยอมกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญา นั่น อิสอัคจะต้องมีชีวิตอยู่! และแม้ว่าอิสอัคจะตายอับราฮัมก็ตระหนักว่าพระเจ้าจะทรงนำอิสอัคให้กลับมามีชีวิตอีกเพื่อจะกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ นี่เป็นการทดสอบที่ยากสำหรับอับราฮัมอย่างแน่นอน แต่เขาก็ทราบว่า จะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นบนยอดเขาเพื่อจะช่วยชีวิตของ อิสอัคไว้

การเชื่อในพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เราสามารถจะกระทำได้ เพียงแค่การฟังพระวจนะของพระเจ้าไม่สามารถที่จะช่วยให้เราหลุดพ้นจากการควบคุมของซาตานได้ สมมติว่าคุณเจ็บป่วยและไปหาหมอซึ่งหมอก็ได้สั่งยาให้คุณ คุณจะดีขึ้นไหมถ้าเพียงแต่ฟังหมอบอกคุณว่ายานี้จะช่วยคุณได้อย่างไร? ก็คงจะไม่อย่างแน่นอน คุณจำเป็นต้องกินยาจึงจะมีอาการดีขึ้นและรู้สึกดีขึ้นได้ ในทำนองเดียวกันการฟังพระวจนะของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวก็ไม่อาจที่จะช่วยเราได้ พระเจ้าจะทรงยอมรับผู้ที่เชื่อพระองค์เหมือนอย่างอับราฮัมเท่านั้น

ปฐมกาล 22:9,10 เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงหินเป็นระเบียบแล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่นบูชาบนไฟแล้ว อับราฮัมก็ยื่นมือจับมีดจะฆ่าบุตรชาย

อิสอัคเป็นเด็กหนุ่มที่สามารถจะต่อสู้ได้ แต่กลับไม่มีการต่อสู้ดิ้นรนใด ๆ เลย อิสอัคยอมอยู่ใต้อำนาจบิดาของเขาด้วยความเต็มใจ เมื่ออิสอัคถูกมัดแล้วเขาก็ไม่มีทางที่จะหนีรอดได้อีกแล้ว อิสอัคอยู่ในสภาพที่ช่วยตัวเองไม่ได้และไม่สามารถจะเอาตัวรอดได้เลย เมื่อพระเจ้าทรงปิดประตูเรือของโนอาห์แล้วก็ไม่มีความหวังที่จะหนีรอดได้ในทำนองเดียวกันเมื่อพระเจ้าส่งลูกไฟให้ตกลงมานั้น ชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์ก็ไม่มีความหวังที่จะหนีรอดได้เช่นกัน

พระเจ้าทรงช่วยโนอาห์และครอบครัวให้รอดจากน้ำท่วม พระเจ้าทรงช่วยโลทและลูกสาวทั้งหลายให้รอดจากไฟที่ทำลายล้างเมืองโสโดมและโกโมราห์ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะช่วยอิสอัคให้รอดพ้นจากการถูกฆ่าได้ แล้วมีวิธีการใดที่เราจะสามารถช่วยตัวเองให้รอดพ้นจากการลงโทษนิรันดร์ในบึงไฟได้? ไม่มีเลย! เราไม่สามารถช่วยตัวเองได้เลย ไม่มีใครสามารถหนีพ้นจาก

เห็นนั้นหมายความว่าอะไร เรากับมารดาและพวกพี่ชายของเจ้าจะมาขบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เจ้ากระนั้นหรือ”

พี่ชายทั้งหลายรู้สึกอิจฉาริษยาโยเซฟเป็นอย่างยิ่ง วันหนึ่งพี่ชายเหล่านั้นได้ขายโยเซฟไปเป็นทาสของกลุ่มพ่อค้าที่กำลังเดินทางไปยังประเทศอียิปต์ แล้วพวกพี่ๆ ก็ได้ร่วมมือกันทำให้บิดาคิดว่าโยเซฟถูกสัตว์ป่าฆ่าตายเสียแล้ว กลุ่มพ่อค้าได้ขายโยเซฟให้แก่โปทิฟาร์ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ของกษัตริย์ฟาโรห์แห่งประเทศอียิปต์ เหตุการณ์ทุกอย่างได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สำหรับโยเซฟซึ่งอาศัยอยู่ในเรือนที่เขาทำงานอยู่นั้น แต่เมื่อภรรยาของโปทิฟาร์ใส่ร้ายโยเซฟ าก็ถูกนำตัวไปขังไว้ในเรือนจำ

ปฐมกาล 39:21,22 แต่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และทรงสำแดงพระเมตตาแก่เขา ทรงให้เขาเป็นที่โปรดปรานในสายตาของผู้คุมเรือนจำ ผู้คุมเรือนจำก็มอบนักโทษทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ การงานที่ทำในที่นั้นทุกอย่างโยเซฟเป็นผู้กระทำ

โยเซฟยังคงไว้วางใจพระเจ้าแม้ว่าเขาจะถูกพวกพี่ชายเกลียดชัง และถูกภรรยาของเจ้านายแต่งเรื่องโกหกขึ้นมาใส่ร้ายเขา โยเซฟไว้วางใจในพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าเช่นเดียวกับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ ไม่มีใครสามารถจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้นอกจากเขาจะเชื่อในสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้ นั่น แล้วพระเจ้าก็ไม่ได้ทำให้โยเซฟผิดหวังเลยแม้ว่าเขาจะถูกขังอยู่ในเรือนจำก็ตาม พระเจ้าทรงดูแลโยเซฟเพราะว่าพระองค์ทรงมีแผนการที่ดีเลิศสำหรับชีวิตของเขา ดูเหมือนว่าจะไปไม่ได้เลยเมื่อโยเซฟถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำแล้วชีวิตจะสามารถพลิกผันขึ้นมาปกครองเหนือตระกูลของเขาได้ แต่พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์เสมอ

วันหนึ่งฟาโรห์กษัตริย์ของประเทศอียิปต์ได้เกิดนิมิตฝัน 2 เรื่องที่เกี่ยวข้องกัน กษัตริย์ฟาโรห์ไม่ได้รู้จักหรือไม่มีสการพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เพราะชาวอียิปต์นั้นไม่มีสการดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว สัตว์ต่างๆ และแม่น้ำไนล์ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะแจ้งข่าวสำคัญเรื่องหนึ่งให้กษัตริย์ฟาโรห์ทราบถึงความฝัน แต่กลับไม่มีใครสามารถตีความความฝันนั้น

ยาโคบใช้เวลาเดินทางหลายสัปดาห์ คืนวันหนึ่งขณะที่ยาโคบกำลังนอนหลับอยู่บนภูเขาพระเจ้าได้ทรงบันดาลให้ยาโคบฝันไป โดยในความฝันนั้น พระเจ้าทรงสำแดงให้ยาโคบเห็นว่า“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ที่จะเสด็จมานั้นจะทรงเชื่อมช่องว่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะกระทำให้เกิดหนทางที่มนุษย์จะมาถึงพระองค์ได้ มนุษย์จะพยายามทำความดี มากสักเท่าไรก็ไม่สามารถจะเชื่อมช่องว่างนี้ได้ เมื่ออาดัมและเอวาทำบาปในสวนเอเดนนั้นบันไดที่นำไปถึงพระเจ้าก็ถูกเคลื่อนย้ายออกไปเสีย ดังนั้นวิธีเดียวที่มนุษย์จะสามารถมาถึงพระเจ้าได้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ พระเจ้าทรงกระทำให้เกิดหนทางขึ้นมาเท่านั้น พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะส่ง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”องค์หนึ่ง ซึ่งจะเป็นเหมือนบันไดที่ยาโคบเห็น นั่นคือบันไดที่จะทอดจากแผ่นดินโลกไปถึงฟ้าสวรรค์ ยาโคบเองก็เป็นคนบาปเหมือนเราทุกคน พระเจ้าจึงทรงสำแดงให้ยาโคบทราบว่ามิเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่จะนำไปถึงพระเจ้าได้ นั่นคือ ยาโคบจะต้องมอบความไว้วางใจไว้กับพระเจ้า

ในที่สุดยาโคบก็เดินทางไปจนถึงบ้านเกิดของอับราฮัม เขาได้พบกับบรรดาเครือญาติของมารดาและได้แต่งงานกับหลานสาว 2 คนของมารดา ซึ่งมีชื่อว่า เลอาห์และราเชล ยาโคบมีบุตรถึง 12 คน หลังจากเวลาที่ได้ล่วงเลยไปเป็นเวลา 20 ปียาโคบก็กลับไปหาอิสอัคบิดาของเขา แล้วสันติภาพระหว่างยาโคบกับเอชวาพี่ชายของเขาก็เกิดขึ้น

โยเซฟ เป็นบุตรชายคนโปรดของยาโคบ ซึ่งเป็นเหตุให้บรรดาพี่ชายทั้งหลายเกลียดชังโยเซฟ พระเจ้าทรงบันดาลให้โยเซฟฝันถึง 2 ครั้งเพื่อเปิดเผยให้โยเซฟทราบว่าเขาจะได้ปกครองเหนือตระกูลของเขาเอง

ปฐมกาล 37:5-10 คราวหนึ่งโยเซฟฝัน แล้วเล่าให้พวกพี่ชายฟัง พวกพี่ชายยังชังโยเซฟมากขึ้น โยเซฟเล่าว่า “ฝันความฝันซึ่งข้าพเจ้าฝันเห็นซี ดูเถิด พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้นฟ่อนข้าวของข้าพเจ้าตั้งขึ้นยืนตรง และดูเถิด ฟ่อนข้าวของพวกพี่ๆ มาแวดล้อมกราบไหว้ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้า” พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า “เจ้าจะปกครองเรากระนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบครองเราหรือ” พวกพี่ชายก็ยังชังโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะความฝัน และเพราะคำของเขา ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก จึงเล่าให้พวกพี่ชายฟังว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าฝันอีกครั้งหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดาวสิบเอ็ดดวงกำลังกราบไหว้ข้าพเจ้า” เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายฟัง บิดาก็ว่ากล่าวโยเซฟว่า “ความฝันที่เจ้าได้ฝัน

การพิพากษาของพระเจ้าได้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะจัดเตรียมหนทางสำหรับมนุษย์ที่จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าและหลีกเลี่ยงจากบึงไฟได้

ปฐมกาล 22:10-13 แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมิดจะฆ่าบุตรชาย แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า “อับราฮัม อับราฮัม”และท่านตอบว่า“ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า” และพระองค์ตรัสว่า “อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือกระทำอะไรแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา” อับราฮัมยกหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ข้าพเจ้าหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ที่บอ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน

พระเจ้าทรงช่วยชีวิตอิสอัคไว้! ส่วนอับราฮัมก็ผ่านการทดสอบในครั้งนี้ได้! พระเจ้าทรงบอกให้อับราฮัมอย่าฆ่าบุตรชายของตนเอง ถึงแม้ว่าอับราฮัมจะรักอิสอัคมากกว่าสิ่งอื่นใดในแผ่นดินโลก แต่เขาก็ยังรักพระเจ้ามากยิ่งขึ้นไปอีก พระเจ้าจึงทรงจัดเตรียมสัตว์ตัวหนึ่งไว้สำหรับเป็นเครื่องบูชา พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้มีแกะตัวผู้ตัวหนึ่งติดอยู่ในพุ่มไม้โดยที่เขาของมันเกี่ยวอยู่กับพุ่มไม้นั้น อับราฮัมจึงฆ่าและเผาแกะตัวผู้นั้นเป็นเครื่องบูชาถวายแด่พระเจ้า อิสอัคได้รับอิสราเอลเพราะว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมตัวแทนที่จะมาตายแทนเขาแล้ว แกะตัวผู้นั้นนั่นเองที่เป็นตัวแทนของอิสอัค

ปฐมกาล 22:14-19. อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า “ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร” ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากฟ้าสวรรค์ และตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำอย่างนี้และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้าและดังเม็ดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้าจะได้ประดุจเม็ดทรายของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา” อับราฮัมจึงกลับไปหาคนใช้หนุ่มของท่าน เขาก็ลุกขึ้นแล้วพากันกลับไปยังเมืองเบเออร์เซบา อับราฮัมก็อาศัยอยู่ที่เบเออร์เซบา

พระเจ้าทรงจัดเตรียมแกะตัวผู้ตัวหนึ่งให้มาตายแทนอิสอัค อับราฮัมเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียม“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”เพื่อจะทรงมีชัยชนะเหนือความชั่วร้ายเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้จัดเตรียมแกะตัวผู้ตัวนั้นด้วย ในบทเรียนสุดท้ายของเราเราจะได้เห็นบางสิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่านี้ซึ่งจะเกิดขึ้นบนภูเขาแห่ง

เดียวกันนี้เอง อิสอัคก็อยู่ภายใต้พระบัญชาโดยตรงของพระเจ้าให้ต้องตายฉันใด มนุษยชาติทุกคนก็อยู่ภายใต้การพิพากษาให้ตายฉันนั้น อิสอัคไม่สามารถจะช่วยชีวิตตนเองให้รอดได้ แต่อับราฮัมไว้วางใจพระเยโฮวาห์โดยเชื่อว่า พระเจ้าของเขาที่ทรงเปี่ยมล้นด้วยความรักจะกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง แล้วพระเจ้ายิ่งได้ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์เข้ามาแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้นจริงๆ พระองค์ทรงจัดเตรียมวิธีที่จะรอดพ้นออกมาได้โดยการใช้ตัวแทน คือการให้ผู้ที่ไม่มีชีวิตมาตายแทนคนที่มีความผิดบาปนั้น

อาเบลได้ถวายเครื่องบูชาให้มาตายแทนตนเองฉันใด แกะตัวผู้ก็มาตายแทนอิสอัคฉันนั้น และพระเจ้าทรงยอมรับเครื่องบูชาของอาเบลฉันใด พระเจ้าก็ทรงยอมรับแกะตัวผู้ที่อับราฮัมถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อตายแทนอิสอัคฉันนั้น เราไม่สามารถจินตนาการถึงการทดสอบที่ยากลำบากอย่างที่อับราฮัมต้องเผชิญอยู่ได้ อย่างไรก็ตามเราสามารถจะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงประทานบำเหน็จแก่ อับราฮัมสำหรับความเชื่อของเขา พระองค์ทรงจัดเตรียมหนทางที่จะช่วยให้ อิสอัครอดชีวิตได้ ด้วยเหตุนี้เชื้อสายแห่งบรรพบุรุษของ“พระผู้ช่วยให้รอด”ที่ทรงสัญญาที่ยังคงถูกรักษาไว้อย่างดี เราสามารถจะไว้วางใจพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จตามพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ ใช่แล้ว พระเจ้าจึงสมควรที่จะได้รับความไว้วางใจจากเราทั้งหลายทุกคน!

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 9 ในหน้า 40 *

บทที่ 10 - ยาโคบและโยเซฟ

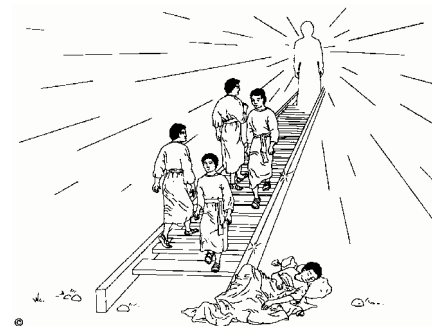
เรื่องราวที่เราจะมาศึกษากันในบทเรียนนี้เริ่มต้นขึ้นในแผ่นดินคานาอัน แต่จะจบลงตรงที่เชื้อสายของอับราฮัมไปอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ ภายหลังเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงไว้ชีวิตอิสอัคได้ผ่านพ้นไประยะเวลาหนึ่งแล้วนางซาราห์ ภรรยาของอับราฮัมก็เสียชีวิตลง พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าอิสอัคจะเป็นต้นกำเนิดของพงศ์พันธุ์เป็นอันมากซึ่งรวมไปถึง“พระผู้ช่วยให้รอด”ด้วย อับราฮัมได้ส่งคนรับใช้ให้ไปเสาะหาภรรยาคนหนึ่งจากบรรดาเครื่องญาติของเขามาให้แก่อิสอัค คนรับใช้จึงได้นำนางเรเบคาห์กลับมาด้วย ในไม่ช้าอิสอัคกับนางเรเบคาห์ก็ได้แต่งงานกันและมีบุตรชายด้วยกัน 2 คนคือ เอซาวและยาโคบ

ปฐมกาล 25:27 เด็กชายทั้งสองนั้นโตขึ้น เอซาวก็เป็นพรานที่ชำนาญ เป็นชาวทุ่ง ฝ่ายยาโคบเป็นคนเงียบๆ อาศัยอยู่ในเต็นท์

เอซาวเป็นนายพรานที่มีความชำนาญ เขาใช้เวลาในการแกะรอยและตามไปฆ่าสัตว์ป่าในทุ่ง ตามธรรมดาแล้วพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าเกี่ยวกับ “พระผู้ช่วยให้รอด” จะต้องผ่านมาจากเอซาวเพราะเขาเป็นบุตรหัวปี อย่างไรก็ตามเอซาวไม่สนใจในพระสัญญาของพระเจ้า เอซาวไม่ได้ไว้วางใจพระเจ้าเหมือนอย่างที่อับราฮัมและอิสอัคได้เคยไว้วางใจมาแล้ว เอซาวมีลักษณะคล้ายกับคาอิน เอซาววางแบบแผนชีวิตของเขาตามความคิดของตนเอง และกระทำตามใจปรารถนาของตนเอง เอซาวไม่เห็นว่าเป็นคนบาปและจำเป็นจะต้องเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ขณะที่เราอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเอซาว เราก็คงพบว่าเอซาวมีชีวิตอยู่เพื่อสิ่งของในโลกนี้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีความสำคัญต่อเอซาวมากกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะประทานแก่เขา

ยาโคบดำเนินชีวิตอย่างเงียบๆ ในเต็นท์พักอาศัยของเขาและเลี้ยงฝูงแกะ และวัวควาย ยาโคบเชื่อพระเจ้าเช่นเดียวกับอับราฮัมและอิสอัค เขาใส่ใจกับพระเจ้าและพระสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง เราทุกคนควรจะถามตัวเองว่า “ฉันกำลังหันออกจากสัจธรรมของพระเจ้าและประพฤติตามทางของตนเองเหมือนอย่างคาอินและเอซาวหรือเปล่า? หรือว่าฉันเป็นเหมือนอย่างอาเบล โนอาห์ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบที่ยอมรับความผิดบาปของตนเอง และไว้วางใจในพระเจ้าว่าจะทรงจัดเตรียม“พระผู้ช่วยให้รอด”มาช่วยเราให้รอดพ้นจากความผิดบาปเหล่านี้

ความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างเอซาวกับยาโคบได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดที่เอซาวจะฆ่ายาโคบเสีย ดังนั้นยาโคบจึงต้องละทิ้งบ้านเรือนของบิดามารดาและออกเดินทางรอนแรมกลับไปยังแผ่นดินที่ปู่ได้เคยอาศัยอยู่

ปฐมกาล 28:11, 12 เขามาถึงที่แห่งหนึ่งและพักอยู่ที่นั่นในคืนนั้นเพราะดวงอาทิตย์ตกแล้ว เขาเอาหินจากที่นั่นมาเป็นหมอนหนุนศีรษะแล้วนอนลงที่นั่น เขาฝันและดูเกิด มีบันไดอันหนึ่งตั้งขึ้นบนแผ่นดินโลก ยอดถึงฟ้าสวรรค์ ดูเกิดทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้ากำลังขึ้นลงอยู่บนนั้น